

Fietsparking onder De Somerplein floopt

De fietsparking onder het De Somerplein wordt nauwelijks gebruikt. Dat komt volgens het stadsbestuur door slechte communicatie en “roddels, verspreid door de oppositie.” Die zegt dat de stad geen rekening houdt met de realiteit.

SAM RIJNDERS EN PHILIP GALLASZ

Uit cijfers die *Veto* kon inkijken, blijkt dat in februari dagelijks gemiddeld slechts achttien fietsen in de parking stonden. De fietsparking onder het De Somerplein heeft 548 plaatsen. De private uitbater Apcoa krijgt een maandelijkse vergoeding van 40.000 euro.

Schepen van Openbare Werken Dirk Robbeets (sp.a) erkent dat de parking geen onverdeeld succes is. “De ingang was dan ook lange tijd geblokkeerd door werken en dan waren er ook nog de weersomstandigheden,” aldus Robbeets. “Verschillende groepen hebben ook een vals beeld opgehangen van de fietsparking, alsof die altijd betalend zou zijn.” In praktijk wordt

enkel een vergoeding van drie euro gevraagd als je fiets blijft overnachten. De parking sluit om twaalf uur 's nachts en van donderdag tot zaterdag om drie uur 's nachts.

Om de fietsenparking onder het De Somerplein uit het verdomhoekje te halen wordt een communicatiecampagne opgezet. Robbeets: “We gaan folders verspreiden en er komt er een tombola met leuke prijzen. Op de fietsparking zelf gaan we opvallende logo's aanbrengen.” Ondanks haar riant vergoeding moet uitbater Apcoa hier niet aan bijdragen, al drukt ze uit vrije wil folders volgens Robbeets.

“Dit verhaal doet mij terugdenken aan de Ladeuzeparking. Ook daar duurde het even vooraleer de Leuvenaars eraan

gewend was,” zegt Robbeets hoopvol.

Paradeparking

Robbeets wil geen namen noemen van de “groepen die negatieve geruchten verspreiden”, maar beschuldigde tijdens de gemeenteraad de oppositie. Onzin, zegt gemeenteraadslid Lies Corneillie (Groen): “Een goed beleid moet zichzelf verkopen. Maar dat niemand op de hoogte is, klopt wel. Burgemeester Tobback snapt zelf het systeem niet. Toen de vorige gemeenteraad tot na

Corneillie stelt dat het stadsbestuur een foute visie op fietsers heeft. “Als je met je fiets gaat winkelen, wil je vlakbij je bestemming parkeren. Niet in een centrale ondergrondse parking. Een fiets is geen auto. Als je 's avonds op stap gaat is zo'n ondergrondse parking misschien wel nuttig. Maar dan is hij gesloten. Schepen Robbeets kondigt een promotiecampagne aan. Wel, de beste promotie is een parking die 24/24 open is.”

Corneillie hekelt ook het gebrek aan inspraak. Het stadsbestuur heeft volgens haar de fietsers vooraf niet geraadpleegd. “Fietsers hebben niet gevraagd om deze paradeparking.” Dat wordt bevestigd door de Leuvense fietsersbond. Voorzitter Erik Daems: “Wij vroegen hier niet om. Men wou vooral geparkeerde fietsen in die buurt ondergronds steken omdat het stadsbestuur geparkeerde fietsen lelijk vindt ogen.”

“Deze fietsparking is tekennend voor het beleid van dit stadsbestuur. Zonder inspraak van de bevolking en bestaande uit losse prestigeprojecten in plaats van een coherent beleid,” besluit Corneillie vernietigend.

Verdere berichtgeving op p. 8

“Wij vroegen hier niet om”

ERIK DAEMS, LEUVENSE FIETSERSBOND

middernacht uitliep, wou één van onze gemeenteraadsliden haar fiets uit de parking halen omdat die sloot. De burgemeester beschuldigde haar van leugens.”

— Beeld —

Dat Amerika meer is dan wolkenkrabbers en Big Mac's, kon onze fotograaf Simon Leclercq vaststellen toen hij reisde tussen Los Angeles en San Francisco.

ONDERWIJS

Frank Furedi: “Diversiteit is een gevaarlijke fetisj”

3

INTERNATIONAAL

Japanse ambassadeur: “Kernenergie afschaffen maar wanneer?”

5

STUDENT

Jonge beloftes in het voetbal

7

SOCIAAL

De autokoerier van de KU Leuven

9

ONDERZOEK

Discussie over private sponsoring universiteit

10

CULTUUR

Eddy MacQuoy over Leuven Jazz

11

veto
TRAKTEERT

2 DUOTICKETS BELGISCHE VOETBALBELOFTEN

Facebook.com/vetoleuven

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Scherp

OPINIE

Splinter

Tijd voor een opfriskuur

Ik begin met een klein voorbeeld over uw fietsbeleid. Onderweg schop ik u een geweten. Na aankomst trekt u de kleren uit en kruipt u onder de douche. Het pletsende water zal u deugd doen.

Een kleine 40.000 euro per maand, dat is wat de fietsenstalling onder het Rector De Somerplein kost. Gemiddeld 540 keer per maand ontvangt de stad voor dat bedrag niets meer dan smoezelige lucht. Slechts 3,25 procent van het aantal stelplaatsen wordt gemiddeld dagelijks bezet.

Leuven een fietsstad, burgemeester? U liegt de stad iets voor. U verkoopt haar gemeenschappelijkheid aan de private markt. En u vernietigt haar vertrouwen en inspraak ten gunste van de winstlogica. Winsten voor een bedrijf dat u samen met iedereen betaalt, maar waar u over beslist.

Frustratie

Nu ja, beslist. Hebt u nog iets te zeggen? Bouwpromotoren zoals Ghelamco betonnen hun eigen regels. Winsthongerige bedrijven bepalen de verkeersstromen. De Lijn kiest waar de bussen draaien en keren, Apcoa beslist waar wij onze fiets of auto parkeren.

Men lijkt enkel nog naar u te luisteren als het over uw opvolging gaat. Wel burgemeester, de Leuvenaars kent uw frustratie. Hij weet namelijk wat het is om geen inspraak te hebben. Hij, dat is niet de Heverleese chiqué of de schijnsocialist waarmee u het glas heft.

Hij, dat is de postbode die altijd maar sneller zijn uitdijende ronde moet doen. De busbestuurster die geen inspraak krijgt in de naamkeuze van het plein dat zij dagelijks ettelijke malen aandoet. De nachtverpleger die op zijn eentje een hele afdeling verzorgt. De groenwerkster die alsmaar meer moet snoeien en zelden mag planten.

De kelner die op uw recepties dient, maar nooit zelf bediend wordt. De schoonmaakhulp die uw traphal veegt doch op het einde van de maand telkens weer onderaan moet beginnen. De kinderverzorger die kinderen laat spelen, maar hen de mond moet snoeren als de buurt klaagt. Ik benoem enkelen en vergeet velen.

Steun van onderuit

Niet dat ik u voor al die zaken verantwoordelijk stel. U bent ook maar een druppel smeerolie, aan een schroef in een motor, die een machine aandrijft, waarvan de remkabels tot op het bebloede rubber zijn doorleefd. Doch, helemaal vrijuit gaat u niet. Zonder smeerolie ontstaat wrijving. En wrijving biedt weerstand. Dus spoel die pek van uw huid en help een hand om die remkabels te versterken.

Zo kunt u uw positie houden. Niet langer bij gratie van een gulzige minderheid maar met steun van onderuit. Droom even mee: men knikt u toe, het gispand gemompel verstomt. U ontvangt post zonder ezelsoren. De verpleger aanhoort uw geklaag. De bus toetert flink bij uw aanschijn. De groenwerker snoeit naarstig een erehaag. Uw glas is halfvol, de geboende trap blinkt pront, kinderen zingen uw naam.

Ik kan mij vergissen, maar ik denk dat een man als u daar week van wordt. Tweewekelijks schuifel ik naast u ons Leuven voetbalstadion binnen. Waar ik rechtsaf sla richting staanplaatsen, trekt u met uw kleinzoon naar de eretribune. Een flinke grootvader, dat bent u, burgemeester. Wordt u na die wasbeurt die ik u aanraad ook een burgervader?

PHILIP GALLASZ

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: SIMON LECLERCQ

Veto zendt haar zonen uit. Tot in Amerika. Onze fotograaf trok van Los Angeles naar San Fransisco. Onderweg nam hij deze adembenemende beelden.

Onderwijs

INTERVIEW SOCIOLOOG FRANK FUREDI

“Diversiteit is een gevaarlijke fetisj”

Frank Furedi is de meest geciteerde socioloog van Groot-Brittannië. Zijn denkbeelden - van opvoeding tot politiek - zijn soms controversieel maar altijd rechtdoorzee. Voor Participation Week kwam Furedi naar Leuven, waar hij zijn licht liet schijnen op diversiteit.

SAM RIJNDERS

De actieweek en uw lezing draaien om diversiteit in het hoger onderwijs. Hecht u ook zoveel belang aan diversiteit?

Frank Furedi: «In theorie zorgt diversiteit misschien voor een hogere onderwijskwaliteit, maar in de praktijk is dat lang niet altijd zo. Diversiteit is vaak een lege doos zonder doel. Diversiteit omwille van de diversiteit. In dat geval wordt het slechts een modewoord. We halen allerlei minderheidsgroepen naar het hoger onderwijs, maar dat hoger onderwijs is tegenwoordig lang niet altijd kwalitatief. Die kwaliteit is het belangrijkste, niet de diversiteit van de studentpopulatie.»

«Door de verschillen tussen studenten te benadrukken wordt diversiteit een gevaarlijke fetisj. Een goed onderwijsstelsel benadrukt juist de overeenkomsten tussen verschillende groepen. Het gevaar bestaat dat jongeren hun identiteit baseren op dat verschil met anderen, omdat we hen daar constant aan herinneren. Veel problemen in de puberteit zijn van voorbijgaande aard, niet de kern van je persoonlijkheid.»

Doelt u dan ook op het toegenomen belang van leerstoornissen zoals adhd?

Furedi: «Die stoornissen zijn meer een cultureel dan een medisch fenomeen. Onze samenleving prent kinderen in dat stress

Andrew Snowball

slecht is en relaxatie belangrijk. Dan krijg je een *selffulfilling prophecy*, kinderen zullen zich daarnaar gaan gedragen en drukker worden. Zo'n zogezegd objectief ziektebeeld is in wezen een sociale constructie. Adhd als een kant-en-klaar etiket dat we meteen kunnen plakken.»

Massificatie

Een andere hete aardappel is de democratisering van het hoger onderwijs. Iedereen moet kunnen studeren, maar zo daalt de kwaliteit volgens critici.

Furedi: «Hoe meer mensen kunnen studeren, hoe beter. Ik ben er dan ook zeker

niet tegen dat mensen die willen studeren dat kunnen. Het probleem is dat onze samenleving momenteel een hogere opleiding verwacht en zelfs vereist. Zo zijn er aan mijn universiteit in Groot-Brittannië 25 tot 30 procent studenten die daar eigenlijk niet willen zijn. Hun aanwezigheid haalt inderdaad het niveau naar beneden. Als ik een seminarie aan twintig studenten geef, hebben vijf enthousiaste personen alle literatuur gelezen. Vijf anderen doen hun best, maar hebben moeite met de leerstof. De overige tien zitten achteraan in het lokaal, vervelen zich en storen de rest.»

«Dat is geen democratisering, maar massificatie. Bij een echte democratisering zou iedereen hoger onderwijs van hoge kwaliteit krijgen.»

“Diversiteit is vaak een lege doos”

Een andere term die dan vaak valt is diploma-inflatie. Een diploma wordt minder waard als je er meer uitrekt. Klopt dat?

Furedi: «De massificatie zorgt niet alleen voor een desastreuze inflatie van diploma's, maar ook van resultaten. Tegenwoordig worden hoge punten veel makkelijker uitgedeeld. Op papier ziet dat er allemaal goed uit voor studenten en voor professoren, maar het is bullshit. Je krijgt van die vage multiplechoice-examens op het niveau van negenjarigen. Neem sociologie, een veld dat ik zelf toch goed ken. Van een sociologiestudent wordt nu nog maar een vijfde van het werk gevraagd dat ik vroeger verzette.»

Wat wil u de nieuwe rector meegeven?

Furedi: «De Leuvense universiteit heeft een geweldig sterke traditie in *liberal arts* en humane wetenschappen. Hou dat alsjeblieft vast. De universiteit staat misschien onder druk van economische en andere machten, maar kennis mag niet alleen instrumenteel zijn. Blijf kennis ontwikkelen omwille van de kennis.»

KHLim wil studentenvertegenwoordigers belonen

Credits in ruil voor studentenvertegenwoordiging: invoeren, behouden of afvoeren? Het vak studentenparticipatie, dat enkele jaren geleden werd ingevoerd aan de KHLeuven, staat op het punt om ingevoerd te worden aan de KHLim, maar wordt tegelijkertijd mogelijk afgevoerd aan Thomas More.

SOPHIE HUYS

Studentenparticipatie is een vak dat goed is voor drie studiepunten en opgenomen kan worden aan de KHLeuven. Het is een gemeenschappelijk onderwijsonderdeel (gOOD), wat impliceert dat het in elke richting kan verwerkt worden in het lessenspakket. Het werd ingevoerd om de inzet binnen de studentenraad te honoreren en de populariteit van studentenvertegenwoordiging te verhogen. De bedoeling is om te werken aan de ontwikkeling van competenties, zoals een verslag maken of een vergadering voorzitten.

Verlichting

Naar aanleiding van de fusie tussen KHLeuven, Groep T en KHLim is de invoering van het vak aan de KHLim in een

stroomversnelling terechtgekomen: “Een dergelijk vak was al langer in de plannen opgenomen, maar nu we ons kunnen baseren op het model van de KHLeuven, zullen we het sneller dan voorzien kunnen doorvoeren,” stelt Stijn Vermeulen, de voorzitter van studentenraad KHLim. “De invoering is voorzien voor 2014-2015. Het vak zal door elke student opgenomen kunnen worden, zoals aan de KHLeuven. Momenteel krijg je na afloop van je mandaat als studentenvertegenwoordiger een attest, maar misschien is het beter om er een credit aan toe te wijzen.”

“De voorbije vier jaar zijn we enorm gegroeid als studentenraad, dus een gebrek aan mensen is zeker niet onze motivatie voor deze invoering. Integendeel, we zien het als een beloning voor onze vertegenwoordigers. Zo kunnen we hen de moge-

lijkheid bieden om dit keuzevak op te nemen en hun pakket te verlichten, dat kan bijvoorbeeld in ruil voor Religie, Zingeving en Levensbeschouwing (RZL).”

Invoeren of afvoeren

Aan de fusiehogeschool Thomas More klinkt een heel ander verhaal, daar kun je het vak opnemen, tenzij je aan de Kem-

“Een gebrek aan mensen is zeker niet onze motivatie voor deze invoering”

pense campussen studeert. Die ongelijkheid wil de overkoepelende studentenraad Thomas More wegwerken door het vak op alle campussen in te voeren of aan alle campussen af te schaffen. Rudy Verheyen, de voorzitter van studenten-

raad Thomas More Mechelen, legt uit dat er ook op andere vlakken verdeeldheid heerst over het voortbestaan van het vak: “Op dit ogenblik kan het vak niet opgenomen worden door iemand die een technische opleiding volgt, dat is niet eerlijk. Ik kan het vak bijvoorbeeld niet volgen, omdat ik electronica-ICT studeer en geen bedrijfscommunicatie, verpleegkunde of onderwijs.”

“Daarnaast is het ook niet helemaal correct dat mensen die zich buiten de schooluren inzetten hier niet op een gelijkaardige manier voor beloofd worden. Wanneer iemand actief is in een jeugdbeweging, verwerft die immers vaak dezelfde competenties en is dat even tijdrovend.”

Destijds werd het vak deels ingevoerd om de populariteit van de studentenvertegenwoordiging aan te wakkeren, maar dat is niet efficiënt gebleken: “We bevinden ons momenteel op een dieptepunt wat populariteit betreft,” zo stelt Rudy, “maar dat is volgens mij geen reden om het vak af te schaffen. Het blijft immers een compensatie voor de tijd die in goede studentenvertegenwoordiging kruipt.”

Onderwijs

WAAR LIGGEN PROFESSOREN WAKKER VAN?

“Er is nog steeds een genderprobleem”

Eens om de vier jaar kiest de universitaire gemeenschap een rector. Dit jaar gebeurt dat eind mei. Veto houdt je nauwgezet op de hoogte. Deze week laten we enkele professoren aan het woord.

— Rector — Verkiezingen

JELLE MAMPAEY

Het voornaamste thema van de rectorverkiezingen lijkt de integratie van academische hogeschoolopleidingen in de universiteit te worden. Hilde Heynen, de voorzitter van het Departement Architectuur, Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening: “De realisatie van de integratie, een thema dat ook vorige keer al op de agenda stond, blijft actueel. Het is een enorme uitdaging om die complexe operatie uit te voeren. Het is dan ook belangrijk hoe de nieuwe ploeg dat zal benaderen.”

Volgens haar zijn nog niet alle professoren overtuigd van de noodzaak van die integratie: “Ik zie in mijn omgeving dat een aantal mensen die minder direct betrokken waren bij de operatie, nu pas de gevolgen zien. Hier en daar ontstaat weerstand die misschien niet helemaal verwacht was. Het is één zaak om te beslissen aan de top, maar het is nog iets anders om dat aanvaardbaar te maken bij alle geledingen. Daar is nog werk aan.”

Hans Op de Beeck, die de professoren van de groep Humane Wetenschappen vertegenwoordigt in de Academische Raad (AR), verwacht dat die toegenomen complexiteit voor problemen zal zorgen: “Er is een toename van bestuurlijke niveaus. Er zijn steeds meer adviesraden en beleidsorganen. Alles wordt op die manier veel complexer. Ik kan me niet voorstellen dat die structuur veel jaren zal blijven bestaan. Het zal tot problemen leiden.”

Schaardiagram

Een ander thema dat Heynen op de agenda wil plaatsen is diversiteit. Zij is voorstander van genderquota: “Er is nog steeds een genderprobleem. De schaar-diagrammen blijven van toepassing (*Schaardiagrammen zijn diagrammen die aantonen dat de kloof tussen mannen en vrouwen evenredig is met het be-*

voorstander van quota met het oog op een verdere positieve verandering.”

Er is ook ruimte voor verbetering inzake de organisatie van sabbaticals, zegt Heynen. “Sabbaticals zouden beter georganiseerd moeten worden, zodat professoren er makkelijker een jaar kunnen uitstappen om te herbronnen of om aan eigen onderzoek te

met het aanvragen van geld voor toekomstig onderzoek, tijd die je zou kunnen gebruiken om je huidig onderzoek goed te doen.”

Onderzoek

Een complex maar niet te verwaarlozen onderwerp is de evaluatie van onderzoek. Momenteel gebeurt dat vooral op basis van kwantitatieve criteria, zoals het aantal publicaties en citaties. Een herziening van dat systeem is niet de primaire taak van de rector, maar hij kan wel druk uitoefenen bij de overheid, zegt professor computerwetenschappen Dirk Roose.

“Onderzoek moet gemeten worden, maar ik vind dat er te veel naar kwantiteit wordt

maar niet wat je moet produceren. Op die manier bedrieg je jezelf en de maatschappij. De nadruk moet liggen op kwaliteit.”

Hilde Heynen ziet nog meer nadelen: “Is de dominantie van kwantitatieve criteria voor de evaluatie van onderzoek echt wat we willen? Daar moeten we over nadenken. Een gevolg van die kwantitatieve criteria is dat de universiteitsprofessor niet langer een publiek intellectueel is. Hij moet zo veel mogelijk publiceren in hoog aangeschreven tijdschriften. Daardoor wordt een professor niet aangemoedigd om open brieven te schrijven, deel te nemen aan publieke debatten of zich te laten horen in televisie- en radioprogramma's.”

Het rectoraat, waar de nieuwe rector kantoor zal houden, gezien vanop de Oude Markt

doen. Nu is dat heel moeilijk. Als professor heb je zoveel verantwoordelijkheden, dat je er heel moeilijk een jaar tussenuit kan. Als je een sabbatical neemt, gaat dat ten koste

gekeken”, zegt Roose. “Het gevaar daarvan is dat mensen hun werk gaan afstemmen op het meetsysteem. Dat is niet goed. In het Verenigde Koninkrijk worden de vijf beste publicaties geëvalueerd. Zo moet je niet veel publicaties hebben, maar ze moeten wel uitstekend zijn. Dat is iets anders dan hoe meer publicaties hoe beter.”

Roose: “Er is een zeer zware prestatiedruk, zeker voor jonge docenten. Die druk mag er zijn, op voorwaarde dat je de juiste dingen meet. Als je aan kwantitatieve criteria moet voldoen, zal je veel produceren,

Tot slot vestigt Roose de aandacht op de timing van de verkiezingen: “Het is opvallend dat de deadline voor kandidaatstelling later is dan vorige keer. We weten momenteel nog steeds niet wie de kandidaat-rectoren zijn. Dat zorgt ervoor dat mensen die nog niet in het bestuur zitten, weinig tijd hebben om bekendheid te verwerven. De mensen die al in het bestuur zitten, zijn al voldoende bekend.” Hij verwacht dat daardoor mogelijk minder outsiders kandidaat zullen zijn.

“Onderzoek moet gemeten worden, maar ik vind dat er te veel naar kwantiteit wordt gekeken”

lang van de functie, red.). Steeds meer vrouwen stromen in als docent (*de laagste trap op de professoren ladder, red.*), maar de verdere doorstroom blijft moeilijk, zodat er nog steeds bitter weinig vrouwen zijn bij de gewoon hoogleraren (*de hoogste trap op de ladder, red.*). Dat probleem zal zich niet vanzelf oplossen, ook omdat de beoordelingscommissies samengesteld zijn uit gewoon hoogleraren, vooral uit mannen dus. De modelprofessor werkt zestig uur per week voor de universiteit. Dit is makkelijker voor mannen dan voor vrouwen. Ik ben daarom in veel gevallen

van de collega's. Dan moeten zij op de winkel passen. Dat is een groot verschil met Amerikaanse universiteiten, waar elke professor een sabbatical kan nemen.”

Hans Op de Beeck, zelf een dertiger, wil ook de grote administratieve last voor jonge professoren onder de aandacht brengen: “Jonge professoren hebben af te rekenen met een zware administratieve last. De gemiddelde jonge professor is serieus overwerkt. In België is er geen basisfinanciering voor professoren. Als professor moet je aanvragen doen voor beurzen om je onderzoek te financieren. Uiteindelijk verlies je zo veel tijd

ACADEMISCHE COOPERATIEVE VENNOOTSCHAP CVBA ACCO

Blijde Inkomststraat 22, 3000 LEUVEN
Ondernemingsnummer 0403547615

Algemene vergadering ter zetel op 26/03/2013 om 19u. Agenda: Jaarverslag. Goedkeuring Jaarrekening. Bestemming resultaat. Kwijting bestuurders. (Her)Benoemingen. Statutenwijziging.

Internationaal

INTERVIEW **MITSUO SAKABA, DE AMBASSADEUR VAN JAPAN**

“We willen stoppen met nucleaire energie, maar we weten niet wanneer”

Het land van Mitsuo Sakaba, de Japanse ambassadeur in België, heeft veel kopzorgen. Twee jaar geleden werd het geteisterd door een tsunami die een nucleaire ramp veroorzaakte. Bovendien doet de economie het al jaren slecht.

JENS CARDINAELS

Ambassadeur Mitsuo Sakaba zit achter zijn bureau in de Japanse ambassade in Brussel. Dat doet hij geregeld sinds hij in oktober 2012 aangesteld werd. Wanneer we binnenkomen, stelt hij voor om in het salon te gaan zitten. Vlak naast de Japanse vlag vertelt hij over natuurrampen, de economie, de doodstraf en over Shinzo Abe, die sinds december de nieuwe premier van Japan is. “Hij was het al eens in 2007, voor de tsunami en de kernramp in Fukushima.”

In tegenstelling tot nu was hij toen erg onpopulair, waardoor hij moest aftreden. Is hij veranderd?

Mitsuo Sakaba: «Hij weet hoe hij moet omgaan met de situatie na de ramp. Hij neemt een scherpere positie in om de mensen te helpen. De vorige regering reageerde te traag.»

«Ook op het vlak van veiligheid en diplomatie doet hij het beter. Kijk maar naar de relatie tussen de VS en Japan. We moeten het

belang van die relatie opnieuw inzien. Dat doet Abe.»

Abe kreeg kritiek toen hij zei dat het onderwijs meer aandacht moest besteden aan patriottisme.

Sakaba: «Dat heeft hij gezegd tijdens de campagne. Als premier denkt hij opnieuw na over de beste keuzes voor de toekomst. Daarom vraagt hij aan adviseurs en experts wat hij moet doen om het onderwijs te hervormen. Sommige media berichten over politieke motto's van de politicus Abe, maar de premier Abe is voorzichtiger.»

Valt zo ook het feit te verklaren dat hij zei dat “de naoorlogse door de VS opgelegde Japanse grondwet” moet worden aangepast?

Sakaba: «Ja. Maar de grondwet is sinds 1946 nooit veranderd. Ze moet worden aangepast aan de realiteit. Zo mag de staat private universiteiten niet ondersteunen. Dat is achterhaald, want de overheid steunt private universiteiten. We mogen ook geen leger hebben, maar we hebben wel een zelfverdedigingsmacht, die eigenlijk een

leger is. Een grondwetswijziging is zeker niet ondenkbaar.»

Hoe is het gesteld met de gebieden die twee jaar geleden getroffen werden door de tsunami en de aardbeving?

Sakaba: «We hebben al hard gewerkt aan de heropbouw van het verwoeste noordoosten, maar het zal ons nog veel tijd kosten. De regering besteedt de komende vijf jaar 310 miljard euro aan de wederopbouw. Daar zijn alle Japaners tevreden over, ondanks het feit dat de lonen erdoor gedaald zijn en de belastingen omhoog gegaan zijn.»

“We hebben de grootste staatsschuld ter wereld, maar de toestand is stabiel”

«Nog steeds zijn er 320.000 mensen die niet terug naar huis kunnen. Ze leven nu tijdelijk ergens anders. Voor hen is het leven niet gemakkelijk. We moeten ervoor zorgen dat ze snel terug

kunnen. Maar ongeveer 110.000 mensen zullen nooit meer kunnen teruggaan omdat hun huizen in besmet gebied liggen.»

Hoe groot is de psychologische impact?

Sakaba: «Ook de verwerking zal tijd vergen. Veel slachtoffers hebben slaapproblemen en nachtmerries. Velen willen door hun trauma niet meer terug naar huis, omdat dan de herinneringen terugkomen. Bovendien is hun leefgemeenschap er niet meer. Die bestaat niet alleen uit huizen en voedsel, maar ook uit scholen, ziekenhuizen, winkels en werk. Daar moeten we rekening mee houden bij de heropbouw.»

Staatsschuld

Wat is de toekomst van nucleaire energie in Japan?

Sakaba: «Over dat gevoelige onderwerp is er een debat aan de gang. Vlak na de ramp waren veel mensen ertegen. De vorige regering (*die bestond uit de huidige oppositiepartij Democratic Party of Japan, red.*) besloot impulsief dat er tegen het einde van 2030 geen nucleaire energie mocht worden opgewekt in Japan. Daardoor moesten we meer gas invoeren, waardoor onze handelsbalans negatief werd. Daarom heeft de huidige regering de beslissing herroepen. Onze energie bestaat voor 27 procent uit kernenergie. Hoe zal dat gecompenseerd worden? Met hernieuwbare energie, maar dat zal tijd vergen en veel kosten. We willen stoppen met nucleaire energie, maar we weten nog niet wanneer.»

Japan zit al jaren in een recessie. De staatsschuld bedraagt meer dan 200 procent van het bruto binnenlands product. Is er zicht op beterschap?

Sakaba: «We hebben de grootste staatsschuld ter wereld. Ze is nog groter dan die van Griekenland. Toch is de crisis bij ons veel kleiner. De reden is simpel: onze schuld is grotendeels in handen van Japanners, waardoor de toestand stabiel is. Een groot deel van de Griekse schuld is in handen van buitenlanders. Zij kunnen op elk moment hun geld terugtrekken uit het land.»

«De yen is te veel waard en dat speelt onze export parten. Tot voor kort voerde de overheid te weinig economisch beleid. Ons volk verwacht van de nieuwe regering dat ze dat wel doet. Het is een grote uitdaging.»

Doodstraf

Lange tijd werd de doodstraf in Japan amper uitgevoerd, maar daar kwam vorige maand verandering in door de executie van drie gedetineerden. Zal de doodstraf op termijn worden afgeschaft?

Sakaba: (*denkt na*) «Dat denk ik niet, zeker niet in de nabije toekomst. Veel Japanners zijn voor de doodstraf. Ze werkt afschrikkend.»

Is een levenslange gevangenisstraf niet afschrikkend genoeg?

Sakaba: «De meeste mensen vinden van niet. Als er gepraat wordt

over de afschaffing van de doodstraf, gaat het vaak over mensenrechten. Maar wat met de mensenrechten van de slachtoffers of hun families? Als iemand wil dat de moordenaar van een dierbare de doodstraf krijgt, ligt de sympathie van de Japanners vaak bij hem.»

De VS en Japan zijn de enige ontwikkelde landen die de doodstraf nog uitvoeren en de Verenigde Naties kwamen enkele maanden geleden met een resolutie tegen de doodstraf. Is het moreel rechtvaardig voor een maatschappij om moordenaars te doden?

Sakaba: «Als criminelen moorden zonder reden, moeten ze worden beloond met de doodstraf. Dat is een natuurlijk gevoel van ons volk. Het leeft minder bij Europeanen.»

«De helft van de landen in de wereld voert de doodstraf uit, de helft – vooral Europese – schaftten ze af. Japan is dus geen minderheidsland.»

Waarom is de doodstraf dan zo lang niet uitgevoerd?

Sakaba: «De minister van Justitie moet zijn toestemming geven voor een executie. Als de dader toegeeft dat hij de feiten gepleegd heeft en er dus geen twijfel is, is het makkelijk de straf uit te voeren. Maar sommige moordzaken zijn ingewikkeld, waardoor ministers aarzelen om hun fiat te geven. We moeten honderd procent zekerheid hebben dat de dader schuldig is, daarom zijn er momenteel

“Als criminelen moorden zonder reden, moeten ze worden beloond met de doodstraf”

133 terdoodveroordeelden die nog niet geëxecuteerd zijn.»

Waarom wordt de familie van de dader pas achteraf op de hoogte gebracht van een executie?

Sakaba: «Normaal wordt de doodstraf voltrokken binnen zes maanden na het vonnis. Dat is bekend bij de families. Maar in de praktijk duurt dat vaak langer, soms 10 jaar.»

Sakaba is donderdag in Leuven voor een Ambassador's Lecture. 11 uur, Centrale Bibliotheek.

Thomas Thielemans

BIO

Mitsuo Sakaba

- Geboren op 17 juli 1949 in Hitachinaka (Japan)
- Begint in 1973 te werken voor het Japanse ministerie van Buitenlandse Zaken
- Wordt in januari 2008 de Japanse ambassadeur in Vietnam
- Is sinds oktober 2012 de Japanse ambassadeur in België

Student

PRESES & PREJUDICE (9) | VRG

“Het is moeilijk de rechtenstudent te motiveren”

Elke kring torst vooroordelen met zich mee. Maar tussen waarheid en leugen ligt een glibberig pad. Veto geeft om de twee weken een Leuvense preses de kans om de vooringenomenheid over zijn of haar kring de wereld uit te helpen. Deze week: VRG-preses Manu Bande.

FEMKE BERTSCHÉ

Het Vlaams Rechtsgenootschap, beter bekend als VRG, is de studentenkring van de fiere rechtenstudent. Manu Bande is met zijn 21 lentes de jongste preses sinds jaren omdat hij ergens een jaartje oversloeg. Hij zal de vooroordelen over de rechtenstudent trachten te ontcrachten, of misschien net volledig beamen.

Vertel eerst eens iets over jezelf. Wie is Manu Bande als preses en als mens?

Manu Bande: «Ik moet zeggen dat het preses zijn vooral veel van het mens-zijn opsloort omdat er zo ontzettend veel tijd in kruipt. Voor ik preses werd, deed ik aan

voor activiteiten van het VRG zoals de 24 urenloop.»

Rechten wordt gekozen omdat papa ook advocaat is en zoonlief dat verder moet zetten.

Manu: «Dat is niet echt zo, er zijn natuurlijk wel studenten waarvan de ouders jurist zijn, maar zeker niet de meerderheid. Ik denk dat het vooral studenten zijn die niet goed weten wat ze moeten kiezen en dan voor rechten gaan omdat het een heel brede opleiding is. De typische *fiels-à-papa* zijn er misschien wel, maar dat is een kleine minderheid.»

Rechtenstudenten kunnen na hun diploma niets meer dan dingen opzoeken in boeken.

Manu: «Ik heb mijn diploma nog niet, dus ik kan me daar niet volledig over uitspreken. Maar het is niet waar dat we niets anders kunnen. We krijgen in de loop van de opleiding onder andere pleitoefeningen en schrijftaken in werkcolleges, dus er worden ons wel praktische vaardigheden aangeleerd. Bovendien weten we na verloop van tijd ook veel dingen vanbuiten en moeten we die niet meer opzoeken. Als iets je interesseert of je komt het vaak tegen dan ont-houd je dat. We zitten ook niet de hele tijd met onze neus in de boeken. Om een thesis te maken moeten we ook daadwerkelijk *in the field* gaan.»

Rechten wordt gekozen omdat er geen statistiek in het aanbod zit.

Manu: «Misschien niet zo zeer specifiek omdat er geen statistiek bijzit, maar wel omdat er in het algemeen geen wiskunde in het pakket zit. Er zullen studenten zijn die voor rechten kiezen omdat wiskunde hun niet ligt of het echt beu zijn en iets in een andere richting zoeken. Ik denk niet echt dat het een reden is om voor rechten te kiezen. Ik wist zelfs niet dat er geen statistiek bij zat toen ik

voor rechten koos. Waarschijnlijk is het voor sommigen wel mooi meegenomen.»

Zie je jezelf als een typische rechtenstudent?

Manu: «Nee, totaal niet. Ik heb wel, zoals vele rechtenstudenten, ooit te horen gekregen: “Jij kunt het goed uitleggen, je zou advocaat moeten worden,” maar ik vind dat ik

wat betreft kledingstijl en houding niet beantwoord aan de typische rechtenstudent.»

Zijn er ten slotte nog vooroordelen die je de wereld zou willen uithelpen?

Manu: «Dat het merendeel van de mannelijke rechtenstudenten en het VRG homo is. Ik kan heel duidelijk zeggen dat dat niet zo is.»

“Niet heel rechten is homo”

sport en muziek. Na dit presesjaar ben ik van plan dat weer op te pikken. Ik heb ook nog een vriendin in Gent zitten, wat niet evident is, maar dat gaat toch nog altijd goed.»

Hier komen dan de vooroordelen; elke rechtenstudent draagt dure merkkledij, de jongens met een hemd en de meisjes zijn Barbiepoppen.

Manu: «Ze zien er niet allemaal zo uit, maar ze bestaan wel degelijk. Het is natuurlijk ook zo dat zij sneller in het oog springen. We merken ook dat sommigen onder hen veel moeilijker te motiveren zijn

Karolien Wilimots

Picknicken voor diversiteit

Vrijdag is de Partycipation Week van start gegaan. Het initiatief wil diversiteit onder de aandacht brengen. Dit jaar draait Partycipation rond diversiteit in het onderwijs.

RUBEN VAN LENT

Partycipation Week is een jaarlijks terugkerende week rond diversiteit. Elke keer wordt een specifieke kant van diversiteit belicht. Ditmaal is het centrale thema diversiteit in het onderwijs. “De vraag die we ons stellen is: “Hoe kunnen we kwaliteitsvol onderwijs aanbieden aan iedereen?” legt Leuvens projectdeskundige Onderwijs Lies Moors uit. “Daar willen we iedereen bij betrekken. Van studenten over docenten tot beleidsmakers.” Dat gebeurt door debatten en lezingen aan te bieden, maar ook heel wat andere evenementen waar studenten rechtstreeks in gesprek gaan met beleidsmakers en docenten.

Volgens Moors is de Partycipation Week nodig. “Er zijn inderdaad al veel

initiatieven hierrond in Leuven,” zegt Moors, “maar die blijven steeds wat onder de radar. Door nu iedereen te be-

“Misschien kunnen we het imago van de KU Leuven als elitaire universiteit voor de happy few ontcrachten”

trekken in het debat wordt het veel meer naar buiten gebracht. We weten ook wel dat één week niet alles zal veranderen, maar het zal het tenminste bespreekbaar maken.”

Koffie bij de prof

Eén van de evenementen is Op de koffie bij je prof. Verschillende docenten aan de KU Leuven vertellen over hun schoolcarrière, die niet noodzakelijk van een leien dakje liep. Heide Mertens van de dienst Diversiteit stelt dat het inspirerend kan zijn voor veel studenten die moeilijkheden ondervinden tijdens hun stu-

Diversiteit Denise Vandevooort (sp.a). “We willen iedereen horen. Het is ook beter dat het allemaal wat kleinschaligere initiatieven zijn zodat ook iedereen aan het woord kan komen. En de Leuvense studentenraad LOKO heeft het programma mee opgesteld en zij weten wat studenten willen.”

LOKO heeft haar programmatie dit jaar helemaal omgegooid. Vroeger organiseerde de kring LBK een Interfacultair Songfestival, met financiële hulp van LOKO. Dit jaar organiseert de studentenraad een picknick. “De stad en de universiteit hebben gevraagd om eens iets anders te organiseren,” vertelt Laura Geerts, de stafmedewerker Sociaal bij LOKO. “Een songfestival heeft op het eerste gezicht heel weinig met diversiteit te maken. Daarom hebben we dus gekozen voor een picknick, omdat je daar een lage drempel hebt om elkaar echt te leren kennen. Iedereen is welkom, dus alle verschillende groepen in de Leuvense gemeenschap kunnen op die manier *socializen* met elkaar.”

HEIDI MERTENS, DIENST DIVERSITEIT

die. “En misschien dat het imago van de KU Leuven als elitaire universiteit voor de happy few ontcracht wordt,” hoopt ze.

“Partycipation is niet enkel op studenten gericht,” zegt schepen van Cultuur en

Student

INTERVIEW HANNES VAN DER BRUGGEN, NATIONALE BELOFTE

“Realistisch blijven en het maximum eruit halen”

Op maandag 25 maart speelt onze nationale belofteploeg de eerste wedstrijd in de kwalificaties voor het Europees Kampioenschap (EK) 2015. Ze spelen tegen Cyprus in Leuven. Gentenaar Hannes Van der Bruggen is een van de vaste keuzes van belofte-coach Johan Walem is. Naast topsporter ook student journalistiek. Een Buffalo met brains.

FRANK PIETERMAAT

Hoe goed is jullie generatie in vergelijking met de huidige kern van de Rode Duivels?
Hannes Van der Bruggen: «Ik denk dat er veel kwaliteit bij ons zit maar de huidige generatie is echt uitzonderlijk. We gaan niet elke keer een ploeg hebben die een kapitein bij de Engelse kampioen heeft of met allemaal topspelers die in Engeland spelen.»

Jullie beginnen aan een nieuwe kwalificatiecampagne. Wat zijn de verwachtingen?
Van der Bruggen: «Laat ik het zo zeggen: we zouden ons heel graag kwalificeren. Bondscoach Johan Walem is gekomen omdat hij gelooft in onze ploeg en gelooft dat we ons kunnen kwalificeren. Ik denk dat het mogelijk is.»

“Ik heb niet echt ambitie om verder te gaan in voetbal”

Niet alleen rond de nationale ploeg heerst een ware hype maar nu ook rond de beloften.

Van der Bruggen: «Dat was inderdaad heel opvallend toen we in Mechelen tegen Spanje speelden. Daar was ongelooflijk veel volk. Normaal spelen we met de nationale ploeg voor ongeveer 250 toeschouwers. Ik had niet verwacht dat er voor de beloften ook zo veel belangstelling zou zijn. Dat is wel tof. De *public relations* doet daar echt wel heel goed haar werk in. Het is belang-

rijk dat iedereen er in meegaat want zo doe je de nationale ploeg herleven. Een paar jaar geleden zat het Belgische voetbal in een dipje en nu zijn we weer hot.»

Journalistiek

Je combineert topsport met een opleiding journalistiek. Hoe werkt dat?

Van der Bruggen: «Ik zit vrij vaak op de club, om niet te zeggen bijna altijd. Meestal ga ik na de training naar de les. Ik splits mijn studies ook op. Ik vind het wel leuk om verstrooiing te hebben zodat ik iets anders heb en over andere dingen kan praten buiten die engheid van het voetbal. Het is in zekere zin een uitlaatklep. Je bent in een andere omgeving en daar kan ik alles van me afzetten. Daar moet ik niet over voetbal praten terwijl je hier niet veel anders doet dan voetbal.»

Ga je door je opleiding anders om met de media?

Van der Bruggen: «Ja en nee eigenlijk. Je weet waar journalisten naar gaan vragen en wat ze willen weten. Ik weet er natuurlijk nog niet alles van. Soms kan ik me als voetballer wel ergeren aan wat journalisten soms vragen. Of soms schrijven ze zaken zonder bronnen na te trekken of zelfs complete onwaarheden. Ze zoeken dan allemaal gangetjes om toch maar een primeur te krijgen. Dat is sensatie zoeken en daar hou ik niet van. Ik heb het liever objectief.»

Toekomst

Is het iets waar je later in verder wilt gaan?

Van der Bruggen: «Ja, al weet je natuurlijk niet wat de toekomst brengt. Het belangrijkste is dat ik me nu concentreer op voetbal en daarna verder kijk wat ik eventueel zou willen doen. Nu is het nog veel te vroeg om daaraan te denken. Ik weet niet

of ik mijn studies zal afmaken. Als er een goed bod komt of een mooie club, waarom zou ik daar dan niet op ingaan?»

«Op dit moment heb ik niet echt ambitie om verder te gaan in voetbal. Het is een vrij harde wereld en ik denk niet dat ik er lang wil in blijven. Nu ben ik er heel gelukkig, maar er gebeuren zodanig veel dingen waarvan ik denk dat ze niet voor mij zijn. Het is heel mooi om voetbal te spelen maar soms zit er wel wat meer achter.»

Parcours

Hoe ben je geraakt waar je nu staat?

Van der Bruggen: «Dat is altijd heel gestaag gegaan. Ik ben nooit een toptalent geweest en veel mensen hadden ook nog nooit van mij gehoord. Ik ben altijd verder blijven groeien. Ik was nooit de beste van mijn ploeg maar maakte altijd wel voldoende progressie. Vorig jaar heb ik een aantal wedstrijden gespeeld, scoorde ik twee keer na elkaar en dan moet je geluk hebben dat je niet door de mand zakt. Dat zijn geluksfactoren.»

Dit is je jaar van bevestiging. Voel je dat zelf ook zo aan?

Van der Bruggen: «Toch wel want bevestigen is altijd moeilijker. Het was niet zo makkelijk maar wel heel leerrijk. Jeervaart dat daarom niet zo. Vorig jaar werd niets van mij verwacht. Nu kennen de mensen mij echt en wordt dat verwachtingspatroon ook hoger. Dat moet je van je afzetten en het beste van jezelf geven.»

Waar liggen jouw ambities?

Van der Bruggen: «De ambities liggen hoog maar ik weet niet hoe hoog. Ik probeer zo hoog mogelijk te geraken en weet niet waar ik binnen twee of drie jaar sta. Ik hoop dat ik het maximum eruit kan halen maar ik weet niet wat het maximum is. Een droomclub heb ik niet echt. Ik zag Barcelona spelen tegen Milan in de Champions League maar ik moet realistisch blijven. Dat is wel heel hoog. Het maximum eruit proberen halen is wat ik wil.»

De match België-Cyprus wordt gespeeld in het OHL-stadion op 25 maart. Tickets kosten 2,5 euro en zijn verkrijgbaar bij de Leuvense kringen. Onder andere Medica, Historia, LBK, VTK en NFK nemen deel aan de actie.

STUDENT

Persvers

Bloedserieus

De week van de vrijwilliger zit er al even op, net als het bijhorende *iCare*, een initiatief van Universiteit Plus om zoveel mogelijk studenten te motiveren om zich in te zetten voor mensen van dichtbij en veraf. Toch kunnen studenten met het hart op de juiste plaats zich ook deze week inzetten voor anderen.

Bloedserieus is naar jaarlijkse gewoonte immers terug. Van maandag 18 tot en met donderdag 21 maart kunnen donoren terecht op vier locaties in Leuven. Maandag en dinsdag worden het Bloedtransfusiecentrum (BTC) en de Universiteitshallen beschikbaar gesteld. Woensdag en donderdag kun je in het Gymnasium of het BTC terecht.

In november doneerde een recordaantal van 4.415 Leuvense studenten. “Ook deze editie proberen we dat record weer te verbreken”, zegt Katleen Van Biesen, voorzitter van Bloedserieus Leuven.

Meer info op www.bloedserieus.be

Go Pro op Sociale Wetenschappen

Aan de faculteit Sociale Wetenschappen worden deze week onder de noemer *Go Pro* buitenlandse stages gepromoot. “Van dinsdag tot donderdag organiseren we verschillende evenementen”, vertelt Cordula Descheemaeker, vrijwilliger bij de organisator AIESEC. “Ons doel is de cijfers van het aantal internationale stages bij studenten sociale wetenschappen op te krikken. De werkloosheid bij pas afgestudeerde sociale wetenschappers is vrij hoog. Wij geloven dat die omlaag kan worden gehaald door de ervaring van een buitenlandse stage.”

Van dinsdag tot donderdag vinden elke avond activiteiten plaats. Dinsdag opent *Go Pro* met een informatiestandje op de campus sociale wetenschappen in de Parkstraat. Het volledige programma is terug te vinden op het Facebookevenement *Go Pro*.

Alternatieve Studentenmarathon

Wegens de winterse neerslag, heeft LOKO Sport vorige week besloten om de vijftienvestigste editie van de Studentenmarathon niet te laten doorgaan. “Het parcours gaat grotendeels over kleinere en onverharde wegen. Deze wegen kunnen niet sneeuwvrij gemaakt worden en aldus kunnen wij de veiligheid van de deelnemers en seingeverers niet langer garanderen”, klonk het in een uitgezonden bericht.

Het evenement wordt niet uitgesteld tot een latere datum. “We hebben de kalender bekeken om na te gaan of het mogelijk was een nieuwe datum te kiezen”, zegt Maarten Vandeweyer, de coördinator Sport van LOKO. “Maar volgende week (*deze week, red*) is het Partycipation Week en de week daarna is er het kunstenfestival Ithaka. Daardoor ontbreekt het ons zowel aan mankracht als aan tijd om de Studentenmarathon later te laten doorgaan.”

Toch lieten enkele lopers zich niet tegenhouden. Na de afgelasting ontstond snel een Facebookevenement onder de naam “De alternatieve Studentenmarathon”. “Ik was sowieso van plan om te gaan lopen”, zegt oprichter Michaël Schuurmans. “Daarom heb ik op Facebook geprobeerd nog wat mensen mee te krijgen.” Uiteindelijk liepen acht lopers zonder beenbreuken het parcours. (ph)

Frank Pietermaat

FIETSPARKING DE SOMERPLEIN BIJNA ONGEBRUIKT

Keuze uitbater is delicate geschiedenis

De uitbater van de onpopulaire fietsenstalling op het Pieter De Somerplein werd gekozen via een openbare aanbesteding. Privéparkeerb企业 Apcoa trok toen aan het langste eind, ten nadele van het sociaal economiebedrijf Velo. Tussen beiden tekenden zich gelijkenissen af.

Er zijn wellicht populairdere fietsparkings dan die van het De Somerplein. Deze foto werd op vrijdag om 16 uur genomen.

PHILIP GALLASZ

De uitbater van de fietsenstalling, Apcoa, is een privébedrijf dat vooraf enkel actief was in de uitbating van autoparkeergarages. Dat Apcoa de stalling en het herstelpunt uitbaat, werd beslist via een openbare aanbesteding. Nadat de stad Leuven het haar vroeg, besloot Apcoa zich kandidaat te stel-

len. Het vervolg leverde een stukje delicate Leuvense fietsgeschiedenis op.

De tegenkandidaat voor de uitbating was namelijk Velo, de sociale fietsdienst van de KU Leuven. Dat de keuze niet op hen viel, ligt bij Velodirecteur Jos Vandikkelen

nog steeds gevoelig. In Velo's voordeel spraken dan wel haar bekendheid in Leuven en haar ervaring als fietsdienst. Dat Velo een sociaal tewerkstellingsbedrijf is, was bij de eindbeslissing van minder belang.

Doorslaggevend bij de keuze voor Apcoa was de lagere kostprijs die het bedrijf bood. Dat de fietsenstalling niet draait, verandert voor Apcoa weinig. Zij hebben een vast contract met de stad dat hen maandelijks een kleine 40.000 euro oplevert. Men vindt het bij Apcoa wel jammer dat de fietsenstalling leeg blijft. "Toch hebben we geen spijt dat we hiermee begonnen zijn," zegt officemanager Herman Peeters. "De uitbating van een fietsenparking is vergelijkbaar met een autoparking."

Opmerkelijk is dat ondanks de eerde verschillen tussen Velo en Apcoa, zich onder-

Alternatieven voor bodemloze put

Nu de fietsenparking niet draait, zit Leuven letterlijk en figuurlijk met een financiële put in het stadscentrum. Enkele Leuvenaars gingen alvast op zoek naar alternatieve invullingen voor de fietsparking. Zo stelden enkele leden van handelaarsvereniging Leuven Handelt een versmarkt voor.

Voorzitter Marc Vandeveldde: "Dat kwam naar voren tijdens een brainstormsessie, maar ik vind het best een leuk idee. In Barcelona en Madrid heb je mooie voorbeelden van zo'n overdekte versmarkt." Groen ziet dan weer wat in een ondergrondse fuifzaal, waar Leuvense jongeren en studenten al lang om vragen. Schepen Dirk Robbeets weigert voorlopig de fietsparking op te geven. (sr)

tussen gelijkenissen aftekenen. Herman Peeters: "De prijzen die wij hanteren in ons fietsherstelpunt zijn gebaseerd op de prijzen van Velo. En het is niet de bedoeling om te concurreren met bedrijven uit de privésector."

"We stellen ons bovendien sociaal op. Ik stel vijftigplussers te werk en er werken bij ons meer allochtonen dan autochtonen. Ook werken er bij ons een aantal mensen die van Velo komen. We kunnen gebruik maken van de goede opleiding die zij daar hebben genoten."

"De uitbating van een fietsenparking is vergelijkbaar met die van een autoparking"

HERMAN PEETERS, UITBATER FIETSPARKING

"500 à 600 fietsen nog steeds niet afgehaald"

Een groot aantal verwijderde fietsen wacht nog steeds op zijn eigenaar. De opslagplaats bereikt haar maximumcapaciteit.

Vorige week vond de meest recente ophaalactie op het plein voor het station plaats. Toen werden 118 fietsen in beslag genomen. Sinds november 2012 treedt de stad Leuven repressief op tegen fout gestalde fietsen op en rond het Martelarenplein.

Volgens Marc Vranckx, de woordvoerder van de Leuvense politie, zijn sindsdien tussen de 500 en 600 van die fietsen blijven staan. Bovendien worden die vaak niet afgehaald door de eigenaar. "Onder die fietsen zijn heel wat Velohuurfietsen. Medewerkers van Velo komen die regelmatig ophalen. Veel studenten sturen ook hun ouders om hun fiets op te halen."

De totale capaciteit van de opslagplaats in Holsbeek ligt rond 1.500 plaatsen. "Die is bijna bereikt," aldus Vranckx. "Door tijd en plaatsgebrek kunnen we het probleem van de fietswrakken niet aanpakken. Die blijven nog te lang staan in de fietsstallingen in de stad."

Nieuwe regels

De politie is verplicht om verwijderde fietsen zes maanden bij te houden. Daarna mag ze die verkopen. Daar zou verandering in komen. Volgens schepen van Openbare werken Dirk Robbeets (sp.a) is men in het federaal parlement bezig om die termijn van zes naar drie maanden terug te brengen.

Voor Marc Vranckx kan het niet snel genoeg gaan. "Wij wachten op de goedkeuring van die nieuwe regelgeving. Dat zal ons de nodige ruimte geven. Zo kan men verder werken aan een fietsbeleid waarbij er zowel aandacht is voor een snelle verwijdering van fietswrakken als het ophalen van slecht gestalde fietsen." (pg)

Een fietsambtenaar als oplossing?

De fiets en Leuven, ze lijken voor elkaar gemaakt. Toch zijn er heel wat strubbelingen de laatste tijd. De meerderheid zit met een dure, lege fietsparking. De oppositie verwijt haar een gebrek aan toekomstvisie.

De slechtdraaiende fietsenparking onder het De Somerplein zet het fietsbeleid weer vol op de politieke agenda. Zo herhaalden de oppositiepartijen Groen en N-VA afgelopen week hun pleidooi om een coherenter fietsbeleid. Een fietsambtenaar die zich focust op het fietsbeleid zou een oplossing bieden.

Lies Corneillie (Groen): "Een fietsambtenaar kost minder dan de parking onder het De Somerplein. Zoals veel bevoegdheden is mobiliteit ook versplinterd tussen verschillende schepenen. Is dat omdat meerderheidspartijen sp.a en CD&V elkaar niet vertrouwen?"

Quatsch, volgens sp.a-schepen van Openbare Werken, Dirk Robbeets: "Deze coalitie tussen sp.a en CD&V werkt al achttien jaar op een perfecte manier samen. Hebt u ons al vechtend over de Bondgenotenlaan zien rollen? Ik zie het nut van een aparte schepen voor Mobiliteit niet in. Meer personen kunnen net meer ideeën spuien."

Voorlopig blijft schepen Robbeets achter zijn beleid staan. "Het Leuvense fietsbeleid is een voorbeeld voor Vlaanderen," zegt Robbeets tevreden. "Gent blaast bijvoorbeeld hoog van de toren over zijn fietssnelwegen, maar dat is een pot verf over wat asfalt gegoten. Niets vergeleken met onze toekomstige fietsstraat. Wij voeren een goed beleid maar de communicatie kan altijd beter." (pg & sr)

Fietsenstallingen verdwijnen (niet)

Bij de heraanleg van verschillende straten verdwijnen kleinere fietsenstallingen. Dat stelt voorzitter Erik Daems van de Leuvense fietsersbond.

"Kijk naar de Parijsstraat, Naamsestraat of Tiensestraat. Jammer, zeker voor de bezoekers van de Oude Markt. 's Nachts kan je immers niet terecht in de nieuwe parking onder het De Somerplein." Volgens Daems is het verdwijnen van kleine stallingen een bewuste politiek van het stadsbestuur om de parking te promoten. Ook verschillende Leuvense handelaars betreuren dat de fietsstaling vlakbij hun winkel verdwijnt.

Schepen Dirk Robbeets (sp.a) ontkent dat fietsenstallingen verdwijnen. "Het is altijd makkelijk om naar de pers te lopen of foto's op je blog te plaatsen. Zelf heb ik nog geen foto's van verdwenen fietsenstallingen gezien." De stallingen in de Tiensestraat worden verplaatst, legt Robbeets uit. Die in de Naamsestraat worden dan weer vervangen door een fietsvak, een geschilderd parkeervak voor fietsen. Dat vak laat nog even op zich wachten: "Het weer moet eerst beter worden voor die schilderwerken."

Zo'n fietsvakken zijn geen volwaardig alternatief volgens de fietsersbond. "Daar kan je je fiets niet veilig achterlaten voor langere tijd, want je kan hem niet vastmaken," reageert Daems sceptisch. Lies Corneillie (Groen) treedt hem bij: "Weeral een stap in de foute richting, net als de parking onder het De Somerplein. Fietsers vragen kleine en verspreide stallingen, vlakbij hun bestemming. De parking onder het De Somerplein zorgt ervoor dat die verdwijnen. Daarvoor hou ik mijn hart vast. Dan is het oorlog met de fietsers." (sr)

Sociaal

DE STILLE KRACHT | DE CHAUFFEURS

“Je bent chauffeur of je bent het niet”

De mensen die de winkel draaiende houden maar slechts weinigen die het opmerken. Die stille krachten krijgen het woord in deze reeks. Zij die zich dagelijks uitsloven, om anderen het leven aangenaam te maken. Deze week: De chauffeurs die de post en goederen bezorgen.

PHILIP GALLASZ

Donderdagmorgen, 8 uur. Hugo Van Gorp begint aan zijn werkdag. Terwijl hij de binnengekomen post sorteert, draait de motor van zijn bestelwagen warm. “Nieuwe post-

auto's die de oude Nissans hebben vervangen.” Hugo is een van de twaalf vaste chauffeurs die de KU Leuven in dienst heeft. Onder hen sinds kort de eerste vrouw. “Zoals het hoort,” vindt Hugo. “Wij staan open voor iedereen.”

Philip Gallasz

De chauffeurs hebben een ruim takenpakket. Vijf dagen per week staan zij in voor de verdeling van de post en goederen over de universiteit. “Eens de post gesorteerd is, vertrekken wij op onze voormiddagronde. Dan verdelen we de post voor de KU Leuven. Na de lunch begint onze namiddag. Dan rijden we rond met de interne post en de uitgaande zendingen.”

Hugo doet het werk dertien jaar. In die tijd heeft hij de job zien evolueren. “De technologie heeft veel veranderd. Ik heb een gsm op zak, waardoor ik steeds bereikbaar ben.” De wagen is uitgerust met een soort gps-zender. “Zo kan de planner ons traject volgen. Niet om ons te controleren. Maar om bij te sturen indien er een oproep binnen komt. Dringende pakjes kan ik zo meteen ophalen zonder eerst langs de centrale te gaan.”

Anekdote

Vandaag doen we de binnenstad aan. In de smalle straten is manoeuvreerwerk vereist. Een handige stuurbehandeling is essentieel. “Je bent chauffeur of je bent het niet”, zegt Hugo met een zekere fierheid. En ook al doet hij elke ronde graag, dit is zijn favoriete ronde: “In de stad zie je nu eenmaal het meest.” Van de Minderbroedersstraat gaat het naar het rectoraat. Onderweg wordt er uitvoerig gegroet en is er tijd voor een grapje met de schoonmaakster. Vervolgens gaat het naar de gebouwen van de rechtenfaculteit. Daarna zijn Letteren, Psychologie en Wijsbegeerte aan de beurt.

Aan de postbussen van die laatstgenoemde stop vertelt Hugo een anekdote. “Toen die nog voor iedereen toegankelijk waren, meldde men dat bestelde boeken verdwenen. Bleek dat iemand die boeken meenam om ze te verkopen. Bovendien legde hij zijn persoonlijke post bij die van de universiteit.”

Plichtbewust

De post van de universiteit, dat is de interne post. Aan elke postbus herhaalt zich dan ook volgend tafereel: externe brieven

en kranten belanden in de bus. Interne en internationale post wordt meegenomen en in blauwe plastic bakken gesorteerd. Eens het tafereel afgerond, kruipt Hugo achter het stuur en tuft de postwagen verder.

“In principe altijd met de gordel om. Ook wij moeten de verkeersregels volgen. Als ik door het rood rijd, is de boete voor mij. Met één uitzondering: als zich een dringende opdracht aandient, dan wordt kortstondig fout parkeren eventueel door de vingers gezien. Maar ik ben chauffeur en dus verantwoordelijk voor mijn rijgedrag.”

Hugo's plichtbewustzijn is opmerkelijk. Hij heeft zijn eigen systeem uitgedacht om tijd te winnen bij het sorteren. Als hij vroe-

.....
“Niks doen, telt niet. Wij worden betaald, dan werk je”

ger dan voorzien klaar is, onderhoudt hij de wagen. “Niets doen telt niet. Wij worden betaald, dan doe je je werk. Als ik op het einde van de dag mijn taak volbracht heb, ben ik voldaan.”

Dat is Hugo's ingesteldheid. Zijn werk doet hij graag, gewaardeerd wordt hij voor wat hij doet. Als hij dit werk kan doen tot zijn 62ste is hij een tevreden man. Dan heeft hij er 45 jaar dienst opzitten. En zal de post goederenbedeling een sterke stille kracht uitzwaaien. Zwaaien mag trouwens steeds als Hugo langsrijdt. Ik geloof dat je een glimlach en vriendelijke groet toegeworpen krijgt.

SOCIAAL

Persvers

Leuven Homeless voetbalteam

Morgen, dinsdag 19 maart, wordt de Leuvense ploeg voorgesteld die zal deelnemen aan de Belgian Homeless Cup. Dat is een sociale voetbalcompetitie voor dak- en thuislozen. Via de Cup wil men deze mensen stimuleren om opnieuw aansluiting te vinden bij de samenleving.

De minivoetbalploeg is een samenwerking van het OCMW, het CAW, de stad Leuven en eersteklassevoetbalploeg Oud-Heverlee Leuven (OHL).

Leuven Klimaatneutraal onthoofd

Peter Tom Jones, projectleider van Leuven Klimaatneutraal 2030 (LKN), zet een stap opzij. Dat deelde hij mee aan het LKN team. Na artikels in *De Standaard* en *Het Nieuwsblad* besloot Jones de officiële mededeling online te publiceren.

Hoewel in de kranten gesuggereerd werd dat onenigheden tussen Jones en de bevoegde schepen Mohammed Ridouani (sp.a) aan de basis zouden liggen van zijn vertrek, komt dat in de mededeling niet aan bod.

Wel haalt Jones aan dat de functie, wegens tijdstekort, niet meer te verenigen viel met zijn werk als onderzoeker aan de KU Leuven en enkele andere opdrachten. Jones blijft wel ambassadeur van het project. Han Vandeweyere neemt voorlopig het roer over.

LOKO verzamelt Acco-volmachten

Eind deze maand staat de Algemene Vergadering (AV) van Acco gepland. Iedere aandeelhouder van Acco heeft in principe stemrecht op de AV. Omdat maar weinig studenten daarvan gebruik maken, verzamelt de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) elk jaar volmachten.

“We hebben er een vijfhonderdtal verzameld dit jaar,” vertelt Wannes Van Den Bussche, Acco-mandataris bij LOKO. “Zo zijn we honderd procent zeker dat er niets structureels in het nadeel van de studenten wordt gestemd. We blijven het namelijk belangrijk vinden wat binnen Acco gebeurt. Op deze manier tonen we die blijvende betrokkenheid van de studenten aan.”

KU Leuven bundelt anekdotes over studentikoos Leuven!

DOE MEE EN WIN EEN TABLET!

www.kuleuven.be/anekdotes

KU LEUVEN

Onderzoek

LEERSTOELN AAN DE UNIVERSITEIT

Onderzoek gesubsidieerd door de privésector

Aan universiteiten gebeurt er onderzoek via leerstoelen, die worden gefinancierd door bedrijven. Er is discussie of dergelijk onderzoek wel onafhankelijk genoeg is.

EVA SCHALBROECK EN THOMAS CLIQUET

Volgens Patrick Verschuere, titularis van een leerstoel aan de faculteit geneeskunde, is er op geen enkele manier sprake van beïnvloeding door de farmaceutische sector. De marxistische jongerenbeweging Comac wil daarentegen dat de KU Leuven een duidelijk standpunt inneemt in het debat over onderwijsfinanciering.

Pro

Patrick Verschuere, titularis van de leerstoel *Early Rheumatoid Arthritis Management*: "Ik voel me op geen enkele manier onder druk gezet door de farmaceutische industrie. Het systeem van leerstoelen is juist heel transparant, met duidelijke afspraken die contractueel worden vastgelegd."

"De externe firma geeft financiële ondersteuning, maar voor de rest gaat het om een volledig onafhankelijk onderzoeksproject, zowel qua opzet als qua analyse van de gegevens en de publicatie van de resultaten. Wij moeten geen verantwoording afleggen aan de industrie."

"Bij iedere presentatie en publicatie van de resultaten wordt bovendien in alle transparantie melding gemaakt van het feit dat het onderzoek financieel wordt ondersteund door een leerstoel. Zo krijgt ieder voor zichzelf de kans de onafhankelijkheid van de onderzoeker te toetsen."

"Ik begrijp de bezorgdheid omtrent de onafhankelijkheid van leerstoelen, maar dit type onderzoek is volgens mij onafhankelijker dan vele andere vormen van samenwerking met bedrijven."

Contra

De linkse jongerenbeweging Comac staat erg kritisch tegenover de leerstoelen. Roel Van de Pol, de verantwoordelijke voor de Leuvense afdeling: "Voor ons is de onderfinanciering van het onderwijs door de overheid het grote probleem. Universiteiten kunnen niet anders dan zich laten financieren door de privésector. Financierders bepalen dus mee het onderzoek. Dat druipt in tegen rector Mark Waers recente statement dat onderzoek objectief moet gebeuren."

"We onderzoeken de zaak en hebben onder meer gepraat met een geneeskundeprofessor over zijn persoonlijke ervaring met leerstoelen. We bekijken wie wat financiert en welke onderzoeken daaruit voort komen."

"Een voorbeeld is de *Delta Lloyd Life Leerstoel Pensioenbeleid* aan de faculteit politieke en sociale wetenschappen. Uit hun doelstellingen blijkt dat ze beleidsvoorstellen voor het pensioenbeleid willen voorstellen. Dat lijkt een vorm van beïnvloeding," zegt Van de Pol.

Het blijft evenwel moeilijk om één leerstoel specifiek aan te duiden als niet onafhankelijk. "We willen niet een iemand specifiek ontmas-

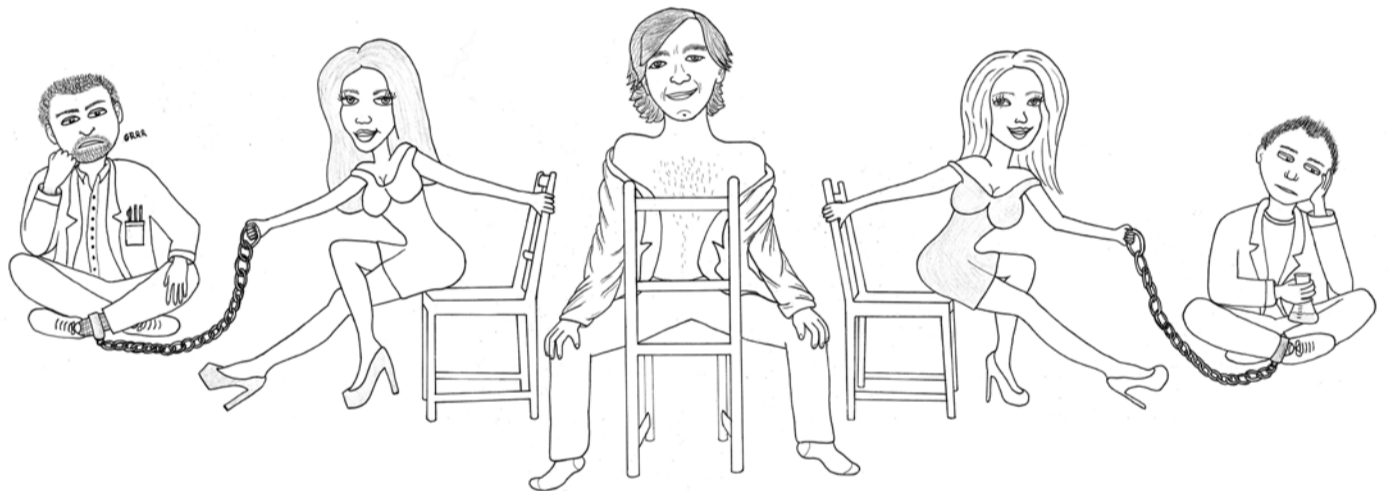
Zijn er andere tegenstemmen? Van de Pol geeft toe dat er niet echt een duidelijke groep tegen de leerstoelen is. Hij denkt ook niet dat leerstoelen zo snel zullen verdwijnen, want prestige speelt ook een rol.

Comac wil graag het debat lanceren rond onderwijsfinanciering en wil ook dat de KU Leuven een duidelijk standpunt inneemt. "Als de universiteit vindt dat ze

"We willen niet specifiek iemand ontmaskeren, maar de algemene onderfinanciering aankaarten"

keren, maar wel de algemene onderfinanciering aankaarten. Het valt ons wel op dat er veel leerstoelen aan de Faculteit Geneeskunde zijn en dat die vaak door farmaceutische bedrijven gefinancierd worden."

te weinig geld krijgt en daarom haar toevlucht zoekt in leerstoelen, dan willen we dat de ze kleur bekent en zich duidelijk schaart achter het betoog om het onderwijs meer te financieren."

Waardigheid van de KU Leuven te koop ?

Karolien Favoreel

AFC Café wil onderzoek commercialiseren

Acamedics for Companies (AFC) is een studentenvereniging die als doel heeft ondernemerschap bij studenten te stimuleren. In het kader van hun missie lieten ze vorige woensdag een aantal onderzoekers en jonge ondernemers aan het woord. Centraal stond de vraag hoe onderzoek vertaald kan worden in nuttige toepassingen.

WOUTER GOUDESEUNE

Jan Schrooten, KU Leuven onderzoeksmanager voor biomaterialen en weefsel-engineering, boeide het publiek met een uiteenzetting over het maken van organen: "De stamcellclaim stelt dat het mogelijk is om nieuwe, levende organen te maken met behulp van stamcellen (cellen die in staat zijn in andere cellen met een specifieke functie te veranderen, red.). In de toekomst zal het misschien mogelijk zijn om met behulp van 3D-printers organen te maken." 3D-printers zijn printers die driedimensionale objecten afdrucken door die laag na laag op te bouwen.

Schrooten blijft realistisch: "We staan nog ver van klinische toepassingen. Er is ook heel wat vertalend onderzoek nodig om dergelijke laboresultaten toepasbaar te maken. Daarom is het ook nodig om telkens na te gaan of de processen en materialen die we in het labo gebruiken in de praktijk wel effectief werken en ook wettelijk toegelaten worden."

Bot regenereren

Schrooten gaf het voorbeeld van het regenereren van een stuk lang bot: "Het is onmogelijk om in een lab een bot te reconstrueren vertrekkende van stamcellen, in tegenstelling tot bijvoorbeeld spierweefsel. Je kunt wel bepaalde cellen in een soort

Iedere ingelogde klant moet aanbiedingen op maat krijgen

sponsmateriaal inbrengen. Deze celcombinatie kan dan in een bioreactor, een toestel waarin een biologisch levend systeem gekweekt wordt, *gepreconditioneerd* worden. Op die manier herkennen de cellen hun

omgeving bij implantatie in het botdefect en kan nieuw bot aangemaakt worden."

Het gebruik van een dergelijk implantaat om bot te regenereren zal waarschijnlijk toegepast worden bij patiënten waarvoor nu geen afdoende oplossing bestaat, maar die methode is duurder dan de amputatie van een been. Toch zijn er op lange termijn voordelen voor de gemeenschap. Schrooten legt uit: "De discipline *health economics* is in opmars. Daarbij gaat men na wat op lange termijn de voordeligste optie is voor de samenleving. Op korte termijn is een amputatie goedkoper, maar op lange termijn worden de kosten voor de samenleving op meer dan 500.000 euro geschat. Een implantaat kost maar 150.000 euro op lange termijn, en is dus te verkiezen."

Professor Bart Baesens, docent aan de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen, vertelde over het belang van data-mining, het analyseren van grote hoeveelheden data. "Veel mensen zijn zich niet bewust van de enorme hoeveelheden dat die genereren. Telecombedrijven zoals Belgacom houden heel veel data bij van hun klanten om te bepalen hoe groot de kans is dat het bedrijf een klant verliest. Van een telefoontje wordt het nummer van de beller en de gebelde bijgehouden, het tijdstippen, de duur. Ook kredietkaartbe-

drijven en banken berekenen dagelijks de kans dat iemand zijn schulden niet meer kan terugbetalen," vertelt Baesens.

Die grote hoeveelheden data kunnen gebruikt worden om advertenties op maat te maken. Baesens geeft een voorbeeld: "De baas van Amazon, Jeff Bezos, wil dat er evenveel Amazonsites zijn als klanten. Iedere ingelogde klant moet aanbiedingen op maat krijgen." Er is veel vraag naar de data-mining capaciteiten van Baesens en zijn team. "We werken samen met heel wat bedrijven en overheidsinstanties. Zo proberen we voor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid na te gaan wie fraude pleegt," zegt Baesens.

Computerspellekes

Robin Marx, een jonge ondernemer van het bedrijf Lugas, vertelde vol passie over innovatieve toepassingen: "Ons bedrijf ontwikkelt heel wat toepassingen voor technologieën die al lang bestaan. Zo hebben we de *head-mounted display*, een beeldscherm dat in een bril of helm ingebouwd is, herontdekt. We ontwikkelen computerspellen voor die displays, hoewel de techniek al sinds 1966 bestaat. Het is dus niet altijd nodig om alles zelf te ontwikkelen, de truc bestaat er soms in om nieuwe toepassingen te ontwerpen voor oude technologieën."

Cultuur

LEUVEN JAZZ

“We willen de hele stad betrekken”

Van donderdag 21 maart tot en met zondag 24 maart is het "Leuven Jazz". Ontsporen uit het ter ziele gegane Kulturama, is Leuven Jazz een samenwerking tussen verschillende culturele partners zoals 30CC, Het Depot, STUK en At The Bebop.

CAROLINE HERMANS EN MARGOT HOLLEVOET

In 2011 en 2012 werd voor het eerst een jazzcomponent aan het stadsfestival Kulturama gekoppeld. Die voorganger van Leuven Jazz kreeg tijd om te groeien en wordt nu als volwassen festival op de Leuvenaars losgelaten. Danny Theuwis, de programmator van Leuven Jazz, ziet veel overeenkomsten tussen Leuven Jazz en Kulturama. "Organisatorisch is er niet zo'n groot verschil. En qua programma proberen we er naast muziek ook andere disciplines bij

Leuven is een stad waar jazz altijd een plek heeft gehad

te betrekken. Dat kan gaan van beeldende kunst, vorming en fotografie tot *spoken word*."

In Leuven is er ruimte en interesse genoeg om een zelfstandig jazzfestival te organiseren, stelt Theuwis. "Leuven is een stad waar jazz altijd een plek heeft gehad. Misschien was jazz wat meer underground, maar nu krijgt het toch alle kansen. De klemtoneel ligt echt op de muziekbeleving."

Stadsfestival

Aan het festival valt niet te ontsnappen. STUKcafé, museum M, At The Bebop, Appeltuinjazz, bibliotheek Tweebronnen, De

Blauwe Kater, Het Depot, aan het lijstje met locaties en medestanders komt geen eind. Dat heeft een reden, zegt Theuwis: "30CC is initiatiefnemer van het festival, maar werkt wel samen met heel wat partners, omdat we het niet wilden beperken tot enkel schouwburgconcerten. De andere plekken ademen jazz. Dat bruisende en dynamische karakter van de andere spelers moet je meenemen in dit verhaal."

"De hele stad betrekken, zowel kleine als grote spelers, dat is het doel. Alleen zo krijg je een stadsbreed karakter en wordt het een echt stadsfestival."

Eén van die partners is jazzcafé At The Bebop. Doorheen de jaren is de aanpak van het café grondig veranderd, vertelt Jaak Heelen, de zaakvoerder. "Wij zijn achttien jaar geleden begonnen op de Vismarkt. Toen organiseerden we één optreden per week. Tegenwoordig is dat maar één keer per maand. Door de verstrengde rookwetgeving is de rokerige jazzkroeg verdwenen. Dat schiept een heel andere sfeer. Sindsdien zijn we van strategie veranderd en geven we slechts een keer per maand een concert, maar dan ook met iets grotere namen. At The Bebop biedt tijdens Leuven Jazz de kans aan concertgangers om samen te dineren met de artiesten. "Dat is natuurlijk niet verplicht," zegt Jaak. "Er kan gegeten worden tot negen uur 's avonds en de concerten beginnen pas om tien uur."

75ste concert

Een andere speler is freinetschool De Appeltuin, bekend van Appeltuinjazz. Al vijf jaar organiseert de school optredens. Ondertussen aan een ritme van één concert per twee à drie maanden. De samenwerking met Leuven Jazz is vanzelfsprekend, zegt leerkracht Eddy MacQuoy: "Drie jaar geleden hebben we in oktober zelf een drie-

daags jazzfestival opgezet om meer artiesten aan bod te laten komen. Na Leuven Jazz zijn we bijna aan ons 75ste concert toe. De concerten voor Leuven Jazz worden niet in de school georganiseerd, maar gaan door in de Minnepoort en At The Bebop."

Eén van de vaste jazzwaarden in Leuven is natuurlijk Jazz op Zondag in het STUKcafé. Dat initiatief biedt aan de cafégangers een gevarieerd aanbod aan jazzmuziek.

Programmator Raphaël Klaps: "Onze concertzondagen bevatten een mix van allerlei verschillende muzikanten, zowel nationaal als internationaal, zowel bekend als minder bekend. De programmering gebeurt op basis van inzendingen van muzikanten, waaronder vaak ook studenten van het Lemmensinstituut. Onze deelname aan Leuven Jazz heeft geen bepaald doel voor ogen. Het is puur voor de gezelligheid van de STUKcafégangers."

Caroline Hermans

Eddy MacQuoy van AppeltuinJazz organiseert binnenkort zijn 75ste jazzconcert.

Adellijke heren op een avondje uit

In het kader van het Interfacultair Theaterfestival trachten tien theatergezelschappen hun publiek een onvergetelijke cultuuravond te bezorgen. Op een ijskoude 12 maart namen wij een kijkje in De Koelisse om te zien of Historia daar met Lady Windermere's waaier in zou slagen.

ROBBERT BOUDEWIJNS

In *Lady Windermere's waaier* vertelt Oscar Wilde het verhaal van Lady Windermere die een feest organiseert ter ere van haar verjaardag. Net voor het feest krijgt ze te horen dat haar man haar mogelijk bedriegt met ene Mrs. Erlynne. Gekwetst door dit nieuws, vormt ze een gemakkelijke prooi voor de avances van Lord Darlington, die zijn gevoelens voor haar niet onder stoelen of banken steekt. Ondanks haar puriteinse opvattingen, besluit Lady Windermere hem toch een heimelijk bezoek te brengen. Dat blijft echter niet zonder gevolgen. Al snel zal blijken dat het verhaal niet enkel rond liefde en overspel draait, maar dat geheimen, chantage en verbroken familiebanden een cruciale rol spelen.

Hoewel er weinig aan de originele tekst werd veranderd, kregen het decor en de kostuums een eerder hedendaags uitzicht. In andere omstandigheden zouden trendy barkrukken in een Victoriaans herenhuis als verwarrend worden aanzien, maar nu was het best charmant. De livemuziek was met een elektrische gitaar, een synthesizer en een saxofoon eveneens modern, waarbij de acteurs toonden dat ze van meerdere markten thuis zijn. Ook de monologen aan

Decor en kostuums in hedendaags jasje

de microfoon, vaak niet langer dan een catchphrase, waren vernieuwend en maakten de soms archaische taal aanvaardbaar in iets wat leek op een wedstrijd retoriek.

Met *Lady Windermere's waaier* koos regisseuse Jolien Gijbels voor een stuk op basis van het aantal beschikbare acteurs. Het

weglaten van audities en selectieproeven siert het gezelschap, maar het zorgde ervoor dat overwegend geloofwaardige rollen soms afgewisseld werden met een houterige performance en een mindere uitspraak. De statigheid en gekuiste taal waarmee Lady Windermere op een natuurlijke manier werd neergezet, kwam bij anderen soms gemaakt over.

Ondanks het serieuze thema van het stuk, kreeg Historia onverwacht vaak het publiek aan het lachen. Geen platvloerse slapstick, maar fijnzinnige humor en karaktertrekjes van personages zonder te veel in stereotiepen te vervallen, zoals de gelaatsuitdrukkingen van de Hertogin van Berwick met haar snellige dochter Agatha, of de maniertjes van de gladder Lord Darlington. Het waren echter vooral de gesprekken tussen de adellijke heren op een avondje uit die het publiek helemaal mee kregen.

Met haar opvoering van *Lady Windermere's waaier* toont Historia dat het thuis hoort in een competitie als het IFTf. Het stuk wordt in zijn waarde gelaten, ook het ietwat plotse einde dat veel weg had van een sprookje waarin iedereen nog lang en gelukkig leefde. Maar goed, wie zijn wij om Oscar Wilde te bekritisieren? Historia trakteerde ons op een best smakelijke avond. Zij die thuisbleven door de koude of het belachelijk gladder wegdek, hadden ongelijk.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

Cultuur

CAMPUSTONEEL SPEELT DIMMEN!

“Shakespeare ironiseren naar vandaag”

Van maandag 25 maart tot zaterdag 30 maart kunt u in De Koelisse terecht voor “Dimmen!”, de nieuwste productie van Campustoneel. Dat is een toneelvereniging aan de KU Leuven waar iedereen, ongeacht zijn kring, bij terecht kan om theaterervaring op te doen.

THOMAS CLIQUET

“Dimmen!” is een bewerking van “The Taming of the Shrew” van Shakespeare. Waar-in verschilt het van het origineel?

Jan De Vuyst: «Ik heb samen met Dirk Tanghe een bewerking geschreven. Het stuk is afwisselend opgebouwd uit pantomimes en tekstdelen. Bij de pantomimes is er geen dialoog en wordt het verhaal met muziek en dans verteld. Dat valt onder de noemer van postdramatisch theater.»

«Dimmen!» is een mix van klassiek toneel aan de ene kant en bewegings- en muziektheater aan de andere kant. Het is tegelijkertijd een eigentijdse versie van Shakespeare. Het oorspronkelijke stuk is politiek niet correct. Een eigenzinnige vrouw temmen tot ze doet wat de man wil, dat is iets wat niet kan. We hebben bij de bewerking geprobeerd om dat gegeven op een nieuwe manier te bekijken. Een vrouw die assertief, zelfdenkend, origineel in het leven staat. Hoe gaan mannen daarmee om?»

«Verder hebben we een aantal typische dingen van vandaag gemixt in het oude verhaal, zoals Angry Birds en K3, zonder ons af te vragen of dat nu wel consequent is. Je zou kunnen zeggen dat je Shakespeare in zijn tijd moet laten, maar dan speel je museaal toneel, dat is niet wat we willen doen. Het is geparafraseerd naar het studentenmilieu, naar vandaag, naar dingen waar studenten mee bezig zijn.»

De jongste dochter mag pas trouwen wanneer de oudste getrouwd is. Dit motief wordt veel gebruikt in de populaire cultuur.

Jan De Vuyst: «Dat is een klassiek gegeven. Indertijd was dat normaal. Na de Tweede Wereldoorlog is er een nieuwe visie ontstaan over wat een huwelijk zou kunnen zijn.»

«Als je nu kijkt naar de wereld, naar verschillende culturen, dan merk je nog altijd dat het liefdeshuwelijk niet het evidente huwelijk is. Er zijn heel wat culturen waar het liefdeshuwelijk niet het modelhuwelijk is. Zelfs in onze neoliberale wereld zou je je kunnen afvragen of elke relatie eigenlijk

wel vooral op liefde gebaseerd is en of er geen andere dingen spelen.»

Welke muziek gebruiken jullie in “Dimmen!”?

Jan De Vuyst: «Je kent het waarschijnlijk. Ik zal je het eerste fragment laten horen. Het is Shostakovitch.»

«Eyes Wide Shut van Stanley Kubrick gebruikt deze muziek. Het zijn de jazz suites van Shostakovitch. In feite is het lichte muziek. We gebruiken hoge en lage cultuur door elkaar, ook in de muziek. De jazz suites zijn geen jazz, maar polka's en walsen. Het was Shostakovitch zijn statement ten aanzien van de lichte muziek. In

Stalins tijd was het niet evident om zulke muziek te schrijven. Hij ironiseert met de muziek heel veel. In die zin past het ook geweldig in wat wij doen. We ironiseren het verhaal, we ironiseren Shakespeare. Het is een soort kijken naar dat gegeven van de getemde feeks en daar wat mee doen.»

Extracurriculaire vorming

Waarin verschilt Campustoneel net van IFTF, het Interfacultair Theaterfestival?

Jan De Vuyst: «Het is allebei studententoneel. In die zin is het niet verschillend. Wel werken we bij Campustoneel met een professionele omkadering. Zo zijn een aantal attributen gemaakt door een doctoraatsstudente in de kunsten, Lore Langendries. Ikzelf ben als regisseur al meer dan dertig jaar met theater bezig. We leggen de lat hoog, maar dat doen sommige kringen ook.»

«Het niveau van IFTF is verschillend van kring tot kring. Het niveau schommelt ook meer al naargelang de mensen die de

kring op dat ogenblik trekt. Je kunt goede mensen hebben die een academieopleiding achter de rug hebben. Of soms is er eens een jaar waarin de klemtoon vooral op ontspanning ligt. Daar is helemaal niets mis mee.»

«Kringtoneel schommelt meer dan Campustoneel, omdat bij ons de continuïteit verzekerd wordt door een vzw met raad van bestuur. Daardoor bestaan we ook al bijna 25 jaar.»

«Voor we gestart zijn met Campustoneel, was er even geen studententoneel. In de jaren zestig en zeventig hield professor Florquin zich daarmee bezig. Na zijn overlijden is dat gestopt tot wij in 1989 Campustoneel hebben opgericht met een aantal personeelsleden en studenten. De klemtoon is met de jaren meer en meer verschoven naar studenten.»

«Toneel is een soort extracurriculaire vorming, die je aanbiedt aan wie zin heeft om actief cultuur te creëren. Theater is een mooie vorm om mensen kritische boodschappen mee te geven.»

Op de repetitie van Dimmen! ging het er bijna passioneel aan toe.

Katrien Tanghe

Muzikaal broederschap in het spoor van Gershwin

“Wat als...?” Die vraag houdt elke maandag een half miljoen kijkers aan de buis gekluisterd. Maar sinds de start van de tournee “If Mozart and Monk were Brothers” van Jef Neve en Liebrecht Vanbeckevoort vult deze vraag ook gemakkelijk 's lands cultuurtempels. En terecht, want de heren pianisten tekenen voor een uniek programma, dat de grenzen van zowel jazz als klassieke muziek aftast en vaak zelfs verlegt.

JASPER VAN LOY

De voorstelling vangt rustig aan met drie werken die in elkaar overvloeien en waarin Neve en Vanbeckevoort netjes om de beurt hun eigen muzikaal idioom tentoon spreiden. Voor die eerste betekent dat lyrisch pianospel met ruimte voor het grote gebaar, terwijl zijn medespeler tekent voor een gedegen stijl met veel ruimte voor interpretatie en bezieling. Interessant wordt het tijdens de overgangen, waarin ze proberen om zo naadloos mogelijk in te spelen op elkaars idioom, wat vaak een bijzonder interessant klankenpalet oplevert.

De eerste twee werken van George Gershwin, die ook op het einde en als toegift nog opduikt, zorgen voor het eerste samenspel en brengen het optreden daardoor in een stevige stroomversnelling. Het werk van deze componist, dat zich op de scheidingslijn tussen klassiek en jazz situeert, is duidelijk gesneden koek voor de twee virtuozen, die met zichtbaar speelplezier het klavier beroeren. Dat Neve ook klassiek goed uit de voeten kan – zijn tweede pianoconcerto gaat binnenkort in première – is al langer bekend, maar dat een laureaat van de Koningin Elizabethwedstrijd ook een aardig stukje kan swingen, mag gerust

als de verrassing van de avond worden beschouwd.

Medium swing

Vanaf dan is het project duidelijk gelanceerd, hoewel de muziekeuze niet altijd voor de hand ligt. Zo lijkt de *Rapsodie Espagnole* van Ravel vooraf geen voor de hand

Neve speelt bij momenten bijzonder gedistingeerd

liggende keuze. Het fungeert echter perfect als tegengewicht voor de vermoeiende luisterervaring die het publiek overhoudt aan Gershwin. De laatste twee solowerken, die overigens net zoals de rest van het programma deskundig worden gekaderd door de pianisten zelf, laten hen hun grenzen

aftasten. Vanbeckevoort kiest hier voor een klassiek componist, die weliswaar *medium swing* boven zijn werk schreef, aldus Vanbeckevoort. Neve start *Kundalini* op een warrige, haast associatieve manier, om dan uit te komen op een conventionele melodie die Bach evengoed had kunnen creëren.

Voor de finale trekken de heren alle registers open. Het niveau waarop de twee vlotjes elkaars vaarwater binnenzeilen, bereikt hier werkelijk een hoogtepunt: Neve speelt bij momenten bijzonder gedistingeerd, terwijl aan de andere zijde het klavier soms vol overgave wordt besprongen. Het feit dat ze eindigen met Gershwin, draagt daar uiteraard aan bij, maar ook het speelplezier dat van hun gezichten afdruipt, maakt het interessant voor de toeschouwer. Die *joie de jouer* heeft helaas ook een keerzijde. De laatste twee werken zijn echt wel lang vergeleken met de rest van het programma. Het is echter een minuscule veeg op een blazoen dat voor de rest blinkt als een pas gepoetste piano, meer zelfs, als twee pas gepoetste piano's.

Cultuur

LITERAIR FESTIVAL PASSA PORTA

“Brussel is een melting pot”

Passa Porta, het literair festival van het internationaal literatuurhuis in Brussel, start woensdag 20 maart. Het vijfdaagse festival biedt een waaier aan activiteiten waaronder een literair ontbijt. “We willen van Brussel een draaischijf maken voor literatuur,” aldus directeur Sigrid Bousset.

CHARLOTTE VEKEMANS

Het thema van het festival is “Imagine”. Vanwaar deze keuze?

Sigrid Bousset: «We wilden een positieve boodschap brengen en de nadruk leggen op de kracht van de verbeelding. In onze samenleving waarin mensen regelmatig onder druk komen te staan kan de verbeelding ons een stuk verder helpen. Maar ook in andere regio's speelt de verbeelding een belangrijke rol. Zo openen we het festival met een pleidooi voor meer verbeelding van Boualem Sansal, een belangrijk auteur uit de Arabische wereld.»

«De verbeelding is ook het hart van de literatuur. We gaan daarom dieper in op het spanningsveld tussen feit en fictie. Zo zullen auteurs ons een blik in hun interne keuken gunnen: hoe mengen zij autobiografische gegevens in hun romans met fictie? Waar leggen zij de grens? Anna Enquist en Kristien Hemmerrechts, twee auteurs die reeds veel verlies hebben gekend in hun leven, zullen praten over hoe

ze eigen ervaringen verwerken in hun werk.»

Passa Porta heeft een residentie waar een auteur een maand verblijft. Wat hopen jullie daarmee te bereiken?

Bousset: «We vinden het belangrijk om van Brussel een draaischijf te maken van de internationale literatuur. Brussel is een echte *melting pot* van verschillende gemeenschappen. Als wij een internationale auteur ontvangen voor slechts één dag, kan hij of zij daar niet van proeven. Door een langer verblijf aan te bieden proberen we hem of haar in contact te brengen met de literaire wereld in België en met haar lezers. We ondersteunen zo ook het creatief proces en worden betrokken bij meer dan enkel het eindresultaat.»

Jullie hebben een heel eigen visie op Brussel als multiculturele stad, een erg positieve visie ook.

Bousset: «Je hebt geen keuze om daar positief tegen aan te kijken. Multiculturali-

teit is de realiteit in Brussel dus passen wij ons project daaraan aan. Hier in Brussel hoor je elke dag Frans, Nederlands, Arabisch, Engels. Wij willen met onze activiteiten al die gemeenschappen bereiken, onder meer door auteurs van over de hele wereld uit te nodigen. Hier kun je je on-

meenschap niet geïnteresseerd is in werk van over de taalgrens. De schrijvers uit de twee landsdelen kennen elkaar te weinig. Tijdens het festival brengen we schrijvers van de twee landsdelen samen en geven hen opdrachten. Zo leren zij elkaar kennen en is er een gemengd publiek dat kennismakt

“Het grootste probleem is dat de literaire gemeenschap niet geïnteresseerd is in werk van over de taalgrens”

gelijk op één taalgroep richten, wat in de rest van België veel natuurlijker is. Maar dat is ook de rijkdom van Passa Porta. Als wij een auteur zoals Amos Oz uit Israël uitnodigen of Amin Maalouf uit Libanon, bestaat ons publiek uit Franstaligen, Nederlandstaligen, Duitstaligen, Joden, Arabieren... Dat is voor de auteur ook veel interessanter dan een homogene groep.»

Slagen jullie er in de brug te slaan tussen de twee landsdelen?

Bousset: «Wij proberen dat zeker te doen maar het is vaak moeilijker dan het introduceren van een internationale auteur. Het grootste probleem is dat de literaire ge-

met talent van de andere kant. Het is een hele uitdaging.»

Wat zou u de Leuvense student zeker aanraden?

Bousset: «Af te komen. Vooral tijdens het parcours op zondag 24 maart: een hele dag lang kun je overal in hartje Brussel lezingen, workshops en wandelingen bijwonen. Je kunt van het ene plekje naar het andere kuieren en auteurs aan het woord horen, voor een democratische prijs. Je hoeft zelfs niets gelezen te hebben, de gesprekken kunnen zo ook inspirerend werken.»

Meer informatie: www.passaporta.be

www.evolutiongaming.com

Evolution Gaming is een Online Gaming bedrijf met branches in Londen, Malta, Italië en Riga. Wij zijn 's werelds grootste Live Casino provider en hebben eigen op maat gemaakte erkende studio's, die ons in staat stellen om real-time 'virtuele' casinospelen uit te zenden naar de eindgebruiker, via de websites van onze klanten. In 2012 werd Evolution Gaming voor de derde keer verkozen tot 'Live Casino Supplier of the Year' in de EGR (eGaming Review) B2B Awards.

Evolution Latvia blijft steeds groeien en geregeld worden nieuwe speeltafels geopend. Wil jij ook deel worden van deze snelgroeiende onderneming, solliciteer dan nu voor de functie van croupier! Deze job vergt verplaatsing naar Riga (Letland).

Zin om in het buitenland te werken? Word CROUPIER en sluit je aan bij Evolution Gaming!

JOUW VERANTWOORDELIJKHEDEN:

- Leiding van en controle over het proces van de spelen in overeenstemming met de regels van onze Live Studios;
- De spelen bespreken en communiceren met de spelers in het Nederlands.

DE IDEALE KANDIDAAT:

- Is nauwkeurig en heeft verantwoordelijkheidszin;
- Is proactief, enthousiast en heeft zin voor initiatief;
- Heeft uitstekende kennis van het Nederlands + goede kennis van het Engels, kennis van het Frans is een voordeel;
- Is natuurlijk bereid om te verhuizen naar Riga (Letland).

Ervaring in de casinosector is niet vereist, maar wel een voordeel.

WIJ BIEDEN:

- Aantrekkelijk loon met prestatiegerichte bonussen;
- Open en multiculturele werkomgeving in het centrum van Riga;
- Ervaring en carrièremogelijkheden in een internationale omgeving;
- Shiftwerk - ochtend, namiddag of nachtshift;
- Vliegtuigticket betaald door Evolution Latvia;
- In-house gymlokaal;
- Accommodatiekost grotendeels vergoed (350 EUR) door Evolution Latvia.

Je kan voor deze job solliciteren door je CV op te sturen (in het Engels) per email: jhvorak@evolutiongaming.com. Gelieve een recente foto bij te sluiten. Telefonische/Skype job interviews worden gehouden in het Engels.

ALMAMENU VAN DE WEEK

18 - 22 maart 2013

A1 = alleen Alma 1 **A3** = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

maandag	
Garnaalkroketten met slaatje en dressing	€ 4.60
Kalkoengebraad met jagersaus en gebakken witloof	€ 5.60
Spaghetti bolognese groot A1+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognese veggie groot A1+A3	€ 3.50
Steak met groenten en saus A1	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 5.20
Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen A2+A3	€ 3.00
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A2+A3	€ 4.00
Sojafillet met spinazie in roomsaus A2+A3 	€ 4.60
dinsdag	
Tofuballetjes, wokgroenten, zoetzure saus en gebakken rijst 	€ 4.60
Varkensgebraad met corsendoncksaus en halve peertjes	€ 5.20
Visfilet met mediterrane saus en broccoli	€ 5.60
Lentebuffet A1	€ 5.60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	€ 5.20
Koninginnenhapje A1+A3	€ 4.00
Macaroni met ham en kaas A2+A3	€ 3.00
Spaghetti bolognese groot A3	€ 3.50
Steak met groenten en saus A2+A3	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 5.20
woensdag	
Kip Moambé met paprikarijst	€ 5.20
Vegetarische lasagne 	€ 4.60
Lentebuffet A2+A3	€ 5.60
Koninginnenhapje A2+A3	€ 4.00
Pensen met appelmoes A1+A3	€ 3.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 5.20
Spaghetti bolognese groot A2	€ 3.50
Spaghetti bolognese klein A2	€ 3.00
Steak met groenten en saus A3	€ 5.60
donderdag	
Cassoulet met Italiaanse bol	€ 5.20
Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen 	€ 4.60
Kaaskroketten met slaatje en mosterdvinaigrette	€ 3.00
Lentebuffet A2	€ 5.60
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A1+A3	€ 4.00
Spaghetti bolognese groot A3	€ 3.50
Steak met groenten en saus A1	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 5.20
vrijdag	
Kippenburger met erwten	€ 3.00
Schartongrolletjes met nantuasaus en vichywortelen	€ 5.60
Preitaartje met slaatje 	€ 4.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 5.20
Koninginnenhapje A2+A3	€ 4.00
Steak met groenten en saus A3	€ 5.60

Filmticket voor slechts €7,2

waarmee je van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke voorstelling in Kinopolis kan gaan!

Te koop in alle Almarestaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopoliswebsite.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en allerhande snuisterijen!

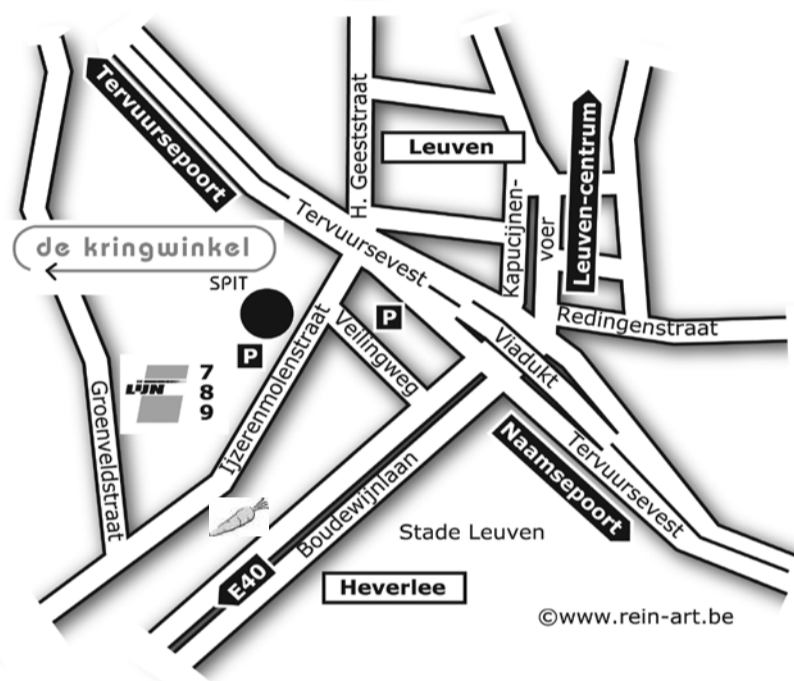
Ijzermolenstraat 10-12, Heverlee

Open: ma-vr: 10-18u

zat: 10-17u

zondag gesloten

tel. 016/65.29.57 www.spit.be

LEZERSBRIEVEN

Participation: Maak het verschil!

In de Splinter van vorige week had de auteur het over Participation en hoe dat haar doel miste, en dat onderscheid maken tussen groepen ook niet zo cool is. Niets is minder waar.

Verschil in "zijn", verschil in behandeling

Naar schatting 8% van onze studenten heeft een functiebeperking, lees: een fysieke-, auditieve-, visuele-, psychische functiebeperking, een chronische ziekte, een leerstoornis, of een combinatie daarvan. Dat is veel. In de "officiële" cijfers komen we hoop en al maar aan 4%. Waarom? Omdat dat vraagstuk van jezelf in een hokje plaatsen voor de meeste studenten een weloverwogen keuze is: sommigen willen het niet, anderen willen het wel. Waarom willen ze het? Voor de onderwijs- en examenfaciliteiten. Krijgen ze die? -Misschien: dat is een kansspel: alles hangt af hoe inschikkelijk je faculteit zich voelt. In de ene faculteit komt het waarschijnlijk in orde, uit een andere blijf je waarschijnlijk beter weg. Wat de Veto-redacteur voorstelt is bijgevolg al grotendeels realiteit, en daar kunnen we geen genoeg mee nemen. Je kan niet verwachten dat een student met ernstige dyspraxie na 3 uur examentijd een even kwalitatief handgeschreven essay gaat overhandigen dan een even getalende collega zonder dyspraxie. Voor degenen die niet overtuigd zijn: om economisch competitief te blijven hebben we al ons talent nodig, zelfs al zit dat -zoals het cliché wil- in een rolstoel. Factoren als handicap mogen geen rem zijn op talentontwikkeling, de samenleving betaalt daar uiteindelijk een prijs voor.

Het mag niet, en toch...

Toch zondigen er elk jaar faculteiten tegen dit- en andere ideeën die gelijke ontwikkelingskansen waarborgen. De Participationweek is een initiatief bedoeld om weerwerk te bieden. Om te inspireren en te tonen dat het beter kan. Want maak u geen illusies: die kansberekening voor examenfaciliteiten per faculteit, dat noemen ze op het rectoraat een verbetering ten aanzien van de totale willekeur die er voordien was. "Willekeur", ondanks dat de aanvrager van deze faciliteiten aan strenge voorwaarden moet voldoen.

Party-cipeer!

Doch, in plaats van verzuurd te reageren op het onrecht dat nog al te vaak terugkeert in Leuven, zet Participation elk jaar een feest van diversiteit neer. Er is ondanks alles wat te vieren: de KU Leuven heeft haar eerste vrouwelijke decaan, en wat voor één. Campus Comenius van GroepT heeft als enige hogeschool in Vlaanderen het UNESCO label: waarborgt het recht op onderwijs voor iedereen. Onze collega's van de KHLeuven hebben een internationale prijs in ontvangst mogen nemen voor hun toegankelijke onderwijsvormen. Wij vieren daarrond feest, in de hoop de weerspanningen te overtuigen van de rendabiliteit van pluralisme. Te tonen dat we ermee bezig zijn, en gedachten uitwisselen die ertoe leiden dat we de belofte om de maatschappij nog inclusiever te maken, hernieuwen. Onze onderlinge diversiteit maakt het boeiend, en dat mag wel eens gezegd worden zonder dat het op scepsis onthaald wordt.

VINCENT BOULANGER & LOKO, DE LEUVENSE STUDENTENRAAD

KULEUGEN

De satirische rubriek van Veto

Syrische burgerbevolking aan de buis gekluisterd voor proces De Gelder

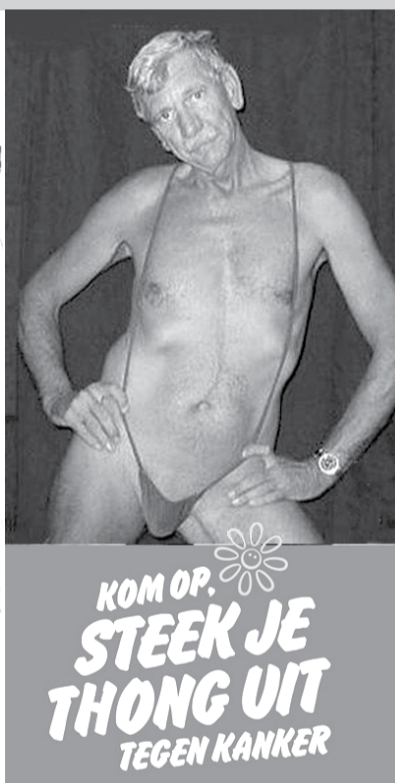

“Als we naar Machteld Libert luisteren vergeten we de genocide hier een beetje”

Geschenken voor nieuwe paus blijven toestromen vanuit parochies over de hele wereld

Tobback gooit eigenhandig voet- en fietspaden aan Stadskantoor terug dicht

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 18
Maandag 18 maart 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Jelle "Bolderzaal" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Pieter "Doorwandelaquarium" Hiele, Charlotte "Winterterras" Vekemans, Jens "Voetgangerstunnel" Cardinaels, Philip "Thermisch warmwaterbad" Gallasz, Sam "Tobback's troon" Rijnders, Wouter Goudeseune & Andrew "Vergeetput" Snowball

Schrijvers:
Wout De Cock, Simon Schreurs, Caroline Hermans, Ruben Van Lent, Femke Bertsché, Sophie Huys, Frank

"Voetbalveld" Pietermaat, Thomas Cliquet, Eva "Tennisstadium" Schalbroeck, Robert "Ballenbad" Boudewijns & Jasper "Het haar van Selah Sue" Van Loy

Fotografen:
Simon "De Studio's" Leclercq, Karolien "Springkasteel" Wilmots, Karlien Tanghe, Thomas Thielemans, Nick De Gregorio

Tekenaars:
Simon Englebert, Karolien "Konijnenpretpark" Favoreel & Jeroen "Executieplek voor middenklasse" Baert

Dtp:
Margot Hollevoet & Jens Cardinaels

Eindredactie:
Gijs Van den Broeck, Jelle Mampaey, Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

IT:
Joachim "Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Café Amedee" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Over-schrijvingen op rekening-

nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, alternatieven voor de fietsenparking) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Stijn Meuris

“Ik ben een ongeleid projectiel”

De comeback van Stijn Meuris is inmiddels oud nieuws voor wie de laatste weken naar de radio heeft geluisterd. Zijn nieuwste single 1974 wordt grijsgedraaid en zijn nieuwe album *Mirage* wordt met lof overladen. Na *Noordkaap* en *Monza* is zijn derde carrière aangebroken.

WOUT DE COCK EN SIMON SCHREURS

Een ondertussen 48 jaar oude Meuris omschrijft zichzelf als *nen ouwe zak* die nog zeer jong van geest is. Met zijn groepen *Noordkaap* en *Monza* oogste hij indertijd veel succes. Maar *Monza* was uitgebreid, terwijl *Noordkaap* letterlijk muziekgeschiedenis was. Na een korte muzikale pauze kijkt Meuris vooruit, maar resoluut breken met zijn vorige bands doet hij niet. Zo herwerkte hij drie jaar geleden op zijn eerste soloalbum *Spectrum* dertien nummers van zowel *Monza* als *Noordkaap*. Met *Mirage* heeft hij nu een album uit met elf volledig nieuwe nummers. Toch blijft Meuris tot op vandaag voor velen synoniem van *Monza* en vooral *Noordkaap*. Dat betreurt hij: “Nog al te vaak word ik gezien als die zanger van die ene meezinger van *Noordkaap*: *Ik hou van u*. Dat *walske* blijft mij achtervolgen. Mensen die mij vroeger van dat ene nummer-tje kenden waren zichtbaar verrast of ronduit geschrokken wanneer ze naar een optreden kwamen. Ze verwachtten vrolijke pop, maar kregen harde rock”, aldus Meuris. “Je moet niet onderschatten hoe conservatief mensen eigenlijk wel zijn in termen van muziekcappreciatie. Ze hebben altijd de neiging om artiesten snel te categoriseren, om ze in stromingen of stijlen te duwen en aan de hand daarvan te definiëren.”

Kun je dat de mensen kwalijk nemen?

Meuris: «Neen, dat doe ik ook niet, maar ik stel het gewoon vast. Die tendens hangt samen met de tijdsgeest. Toen ik in mijn jon-

slecht vind. Ik ben dan ook de jongste oud zak die er is.»

Je spreekt van categoriseren en van een soort mainstream in de muziek. Is dat ook het probleem waar opkomende bands op stuiten? Remt het de creativiteit?

Meuris: «Dat heeft er zeker mee te maken. Ook het feit dat we alles al eens gehoord hebben, maakt de dingen niet gemakkelijker. Ik denk dat dat ook grotendeels ons succes is geweest. Zowel *Noordkaap* als *Monza* als ook dit soloproject valt te vergelijken met iets anders. Sommigen doen pogingen om ze te vergelijken met *De Mens* of *Gorki*, maar die vergelijkingen gaan niet op. Op het Nederlands na delen wij niet veel met die groepen.»

Bij dat Nederlands heb je ook altijd gezwoeren. Vanwaar die keuze?

Meuris: «Zingen in het Nederlands is veel directer dan in het Engels of het Frans. In muziek moet voor mij altijd een mening of in elk geval een stem naar voor komen. Ik hecht daarom zeer veel belang aan de songtekst. Het is zonde dat tekst te vaak een plichtnummertje is. Ik heb daarnaast ook de indruk dat Engels meer gebruikt wordt om de tekst te verdoezelen. Het is precies niet belangrijk wat men zingt of uitschreeuwt, zolang alles maar goed klinkt. En ik geef toe dat het dan wel goed kan uitdraaien en plezante nummers kan opleveren waar ook ik op uit de bol ga. Meer nog: het schrijven van goede *catchphrases* is een

kunst. Maar toch, dergelijke holle teksten zijn eigenlijk gemiste kansen. Songteksten zijn voor mij hét expressiemiddel bij uitstek. In de muziek van tegenwoordig mis ik bijgevolg ook die potentiële stemmen en meningen. Het is eigenlijk eigenaardig als je erover nadent. Nog nooit zijn

werk. Op het nieuwe album staat bijvoorbeeld het nummer *Dan ga ik mee*. Dat is zo'n zin die ik goed vind en waar ik dan een volledige tekst bij schrijf. Maar het kan ook anders. Bijvoorbeeld tekst bijverzinnen bij een opname van zeer slechte kwaliteit. Zo'n opname doet je op een heel

“Het moment dat ik Joy Division op de televisie zag spelen vergeet ik nooit meer. Het moest toch illegaal zijn om zulke muziek te spelen”

we door de media zo goed geïnformeerd geweest als nu. Via miljoenen kanalen krijgen we te horen wat er gebeurt in de maatschappij, maar toch verminderen de meningen, stemmen en kreten in de muziek zienderogen. Waarschijnlijk heeft de opkomst van de sociale media daar wel iets mee te maken. Maar we mogen natuurlijk niet vergeten dat het overaanbod van informatie misschien leidt tot een situatie waarin mensen zich minder interesseren in de dingen. De inflatie van informatie als het ware.»

In een recensie wordt u beschreven als een woordensmid die creatief probeert om te gaan met woorden. Hoe ziet u dat?

Meuris: «Ik probeer iets te zeggen met mijn muziketeksten. Dat begint soms gewoon met een zin die ik mooi vind en dan verder u i t -

andere manier naar het nummer luisteren. In mijn teksten vind je wel weinig woordspelingen. Ik hou het liever direct, *to the point*. Ik ben zelf nog lange tijd popjournalist geweest en toen al kon ik me ergeren aan teksten waar mensen te creatief wilden zijn met woordspelingen. Verschillende collega's van mij smokkelden in elke recensie wel één of ander woordgrapje binnen. Een drummer werd dan een vellenmepper en een gitarist een snarenplukker. Ik werd tijdens mijn *Noordkaap*periode vaak een brulboei genoemd. Komaan zeg, wat is een brulboei? Teksten moeten dus niet te *vondsterig* willen doen, maar blijven beter direct en duidelijk.»

“*Mirage*” is zeer gevarieerd. Mogen we daaruit afleiden dat Stijn Meuris ook als muzikliefhebber iemand is die voor veel stijlen en bands openstaat?

Meuris: «Enerzijds mag je dat zeggen, ja. Ik ben iemand die 's morgens kan genieten van vettige heavy metal, in de namiddag wegdroomt bij Frank Sinatra en dan 's avonds nog een stukje Oasis meepikt. Ik ben als het ware een ongeleid projectiel. Maar ik ben ook wel conservatief, zoals de meeste mensen. Gooi alle bands die ik goed vind bij elkaar, haal ze door een grove zeef en je zal merken dat *in the end* nog een handvol kleppers overblijven waaronder Joy Division en The Cure. Het moment dat ik Joy Division op de televisie zag spelen vergeet ik nooit meer. Ik dacht bij mezelf dat zo iets niet kon. Het moest toch illegaal zijn om zulke muziek te spelen. Ook Nirvana was zo'n groep. Eén groep uit Seattle heeft toen heel de muzieksce- ne door elkaar gehaald. Zo iets was nog nooit gezien. Nieuwe bands beschouw ik een beetje als snoepjes: goed om een paar weken of maanden van te genieten, maar daar blijft het dan ook vaak bij. In dat opzicht ben ik dus ook wel conservatief.»